HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago. Ill. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo 36.** | **Sobota (Saturday) 3. září (September) 1977** | Cena 25 centů

K AMERICKÉMU DNI PRÁCE

JAN VRÁNEK:

Bůh práci požehnej
dělníku štěstí dej
bídy ho chraň!
Dej at' ho nebolí
utvrdlé mozoly,
když o chléb zápolí
umdlená dlaň!

Bůh práci požehnej!
Dělníku lidstvo vzdej
povinnou čest!
Dělníkem Kristus byl,
v chudobě, v potu žil,
tím práci posvětil,
dal práci křest.

L. P. 1900

NĚKOLIK DAT O AMERICKÉM DNI PRÁCE

Pro informaci zvláštně našim "posrpnovým" krajanům a čtenářům:

Dnes je "LABOR DAY" pro většinu Američanů obyčejně už jen posledním letním dlouhým víkendem, kdy se jede k vodě, zavírají se veřejné plovárny a děti jdou pak hned už do školy. Pak už zbyde jen ještě volný pracovní den při americkém posvícení (Den díkůvzdání), a pak už zase bude fičet severák a přijdou vánoce s Novým rokem.

Jenomže před 95 lety tomu tak ještě nebylo. Roku 1882 — (tedy celých sedm let předtím, než První sjezd 2. Socialistické internacionály se rozhodl dožadovat se v Evropě uzákonění "Svátku práce" na 1. máj) — uspořádali "Američtí rytíři práce" — (z nichž se vytvořily dnešní odbory — unie) svůj první generální kongres v New Yorku s ohromným průvodem. Vedle svých požadavků na osmihodinovou pracovní dobu, na právo stávky, hromadných pracovních smluv, placenou dovolenou, mzdovou rovnoprávnost žen s muži za stejnou práci a zákaz těžké práce dětem do patnácti let přišli také na myšlenku oslavy "LABOR DAY". Už r. 1844 stanovili jeho každoroční oslavu na 1. pondělí v září, a za necelé tři další roky byl tento svátek uzákoněn ve státě Colorado (březen 1887). Brzy prošel tentýž zákon ve státech New York, Massachussetts a New Jersey. V r. 1894 pak odhlasoval Kongres federální zákon, že po celém území USA (v zóně Panamského průplavu, v Puerto Ricu, na Panenských ostrovech, na Havaji a na Aljašce) je Den práce pro všechny pracující placeným svátečním dnem.

ENGLISH SECTION INSIDE

PROF. FELIX MIKULA:

ČEST PRÁCI...

(Úvaha k "Labor Day")

Nadpis úvahy není snad sympatisující ozvěnou známého hesla politicky organisovaného materialismu. Ani zdaleka ne. Naopak: Tichá či hlasitá, případně i okázalá úcta k práci má pevný základ v každé nábožnosti, především křest'anské. — Z množství důvodů připomeneme tu alespoň hlavní.

Tvořivá práce znamená podíl na stvořitelském díle Boha samotného. Dílem všemohoucího Boha jsou totiž nejenom zázraky, které Bůh ovšem působí i bez použití příčin přirozených, hlavně lidských. (Ne vždy.) Normálně používá však všemohoucí Bůh k uskutečňování věčných záměrů stvořené nástroje. Patří k nim především odvěké zákony, které sám vložil do přírody. — K takovým nástrojům Stvořitele patří i nejvýbornější pozemský tvor, člověk, kterého Bůh vybavil rozumem a podivuhodně schopnou tělesnou stránkou. — V této souvislosti musím myslet na upřímně, ale neúplně věřící ženu, která měla plicní neduh. Svěřila mi: "K lékaři nepůjdu; mně může pomoci jen Bůh." — Musel jsem ji poučit: "Vždyt' pomoc, kterou Vám poskytne lékař, je rovněž od Boha; darem Božím je přece nakonec veškerá lékařská věda, tajemná síla předepsaných léků, ba i prostředky na zaplacení léčebných výloh".

Práce je dále okázalým vyjádřením lidské osobnosti, potvrzením zdravé lidskosti. — Práce zdokonaluje lidskou bytost jako takovou. Rozdíl mezi člověkem a zvířetem stává se zřetelnějším užitečnou prací, ne nečinností, zahálkou. — Život věru nezačíná tam, kde končí práce, jak se domnívají pohodlní lidé a krátkozrací demagogové. — Jeden z nich po roce 1945 rozumoval (v Praze) takto: "Až se naplno uplatní vláda materialismu, práce se svěří strojům a lidé budou moci věnovat většinu času zábavě". — Kdyby se byl, chytrák, poradil alespoň s některým "soudruhem-vědcem"! Byl by se dověděl neradostnou pravdu, že přílišným pohodlím člověk sám sebe ubíjí, protože nečinností mozek degeneruje.

Práce, hlavně úspěšná, je pramenem hřejivé radosti, bez které život není životem. Ani dítě si nedá vzít tuto radost. Nazlobí se na dospělé, chtějí-li mu pomáhat udělat něco, co dokáže samo.

Nepřímo, ale jistě je práce prostředkem i k blaženosti věčné, protože člověka posvěcuje. — Člověk hloubavý a pilný není především ubohým otrokem tělesnosti jako nějaký duševní primitiv. Ba promyšlenou a produktivní aktivitou člověk neustále zvyšuje svoji podobnost s Bohem. — Učili jsme se ve filosofii: "Deus est actus purus", t.j. Bůh je čirý akt, samá činnost. Znamená to: V Bohu žádná schopnost nezahálí ani nepodřimuje; všechny potence jsou v plném rozkvětu.

Prací můžeme nejvěrohodněji prokazovat lásku a působit radost bližnímu. Už římská moudrost poučovala: Chceš-li zakusit radost sám, způsob radost druhému. Podle poučení Spasitele (Lk 14) vybírejme si tu především chudáky, kteří nám nemohou naši službu oplatit.

Co však se stane z práce bez náboženského zacílení a posvěcení? — Vykřikování hesel její čest nezachrání. — Nezřídka se zvrhne na "otročení všemocného státu". Máme na mysli stát, který nevznikl a nežije ze souhlasu poddaných a ani není zaměřen na dosažení jejich společného pozemského blaha. Jde o státy, které jsou ovládány skupinou mocných jednotlivců, které vyvíjejí úžasně nákladnou politiku expanse a světovlády, a to na účet potu a mozolů všec hobčanů. Při tom jim ani nenapadne, aby pracujícím dopřáli podíl na rozhodování a dění v podniku. — V takovém ponurém prostředí lidé od práce co nejdále utíkají.

Tedy: Pocta lidské práci nemusí být a také není gestem výlučně civilním. Je voláním nábožným, ba křest'anským. Vždyt' činnost lidského ducha a lidských rukou je plněním vůle Boží; je spoluprací, ba zpodobněním s Bohem samotným.

Sloupek informací

O RŮZNÉM Z ČSR A O NOVÉM Z ČÍNY

První zpráva se vztahuje k devátému výročí okupace Československa armádami pěti států Varšavského paktu v srpnu 1968. Dověděl jsem se, že západní novináři, činní v Praze, dostali kopie dokumentu, podepsaného 70 "bojovníky za občanská práva" — většina z nich byla i mezi signatáři "Charty 77", — ve kterém se prý znovu připomínaly "myšlenky Pražského jara z roku 1968, jejichž cílem byla demokratizace režimu" a požadovalo "plnění zásad o lidských právech, uložených v zákonech republiky".

Je velmi pravděpodobné, že citovaný dokument se v plném českém znění dostane dříve nebo později i do redakcí některých krajanských novin — a pak si o něm pohovoříme podrobněji.

□

ZPĚVÁK GOTT NEMÁ JEN CTITELE

Omlouvám se zvláště starším česko-americkým čtenářům, že nyní píši spíše pro tu mladší emigrantskou generaci. Zpěvák Karel Gott (je) — byl něco mezi Karlem Haškem a Elvisem Presley — pokud jde o popularitu, mohl se s nimi v Československu srovnávat. Avšak od letošního února se leccos změnilo. Gott totiž podepsal cosi jako slib věrnosti komunistickému režimu, který ho pak odměnil titulem "zasloužilý umělec" (H.N. 21. 5.).

Má u Prahy krásnou vilu se swimming-poolem (v Československu zařízení málo běžné), kterou si postavil především z devíz získaných na Západě, má bohaté příjmy z prodeje gramofonových desek natočených převážně v Západním Německu — a kdyby byl nepodepsal, tak všechno ztratil. Na druhé straně, protože se upsal, dostal se k vyznamenání, které přináší různé výhody. V časopise KVĚTY (č. 25, 1977) Karel Gott napsal: "Chci lidem dokázat, že si tohle vyznamenání zasloužím."

Pokládám za velmi zajímavé, že redakce jiného pražského týdeníku — MLADÉHO SVĚTA č. 25, 1977 — si troufla otisknout dopis čtenářky J. Nové z Plzně, který je v podstatě kritikou zpěvákova rozhodnutí poddat se dnešním pánům ČSR. Její list nám napovídá, jaký je názor lidí o člověku jeho druhu. Cituji:

"Gott, jak říká, jede ve vlaku, který neřídí, a proto se jednoho dne dočká toho, že ten vlak možná zastaví tam, kde to bude nejméně očekávat, a bude tím moc a moc zaskočen ... Zatím si myslí, a říká, že 'má všechno'. Ale co je to všechno? Ten pomyslný úspěch, peníze? Když tuhle v neděli v televizi zdůrazňovali to vyznamenání Karla Gotta a přizvali k tomu i operního pěvce Ivo Žídka ("národního umělce", pozn. J.N.), zaujala mě jeho poslední věta: 'Je to dokonalý profík.' A není bez zajímavosti, že v souvislosti s Gottem je slovo profesionál vždycky přednější než člověk."

Poslední větu J. Nové můžeme pozměnit v tom smyslu, který platí pro každého v každé společnosti: Je zlé, když se dá přednost posluhování před svědomím. —

□

ČS. TISK O SPOJENÝCH STÁTECH

Československé noviny, ovládané od převratu v roce 1948 komunisty, měly po celou tu následující dobu USA v nelásce — vyjádřím-li se ohleduplně A někdy přímo sršely nenávistí například v údobí války v Koreji na začátku padesátých let kdy tehdy ještě žijící Stalin rozpoznal, že jeho plány na sovětsko-čínské dobytí světa jsou rozdupány, protože demokratické země, především Amerika, je rozpoznaly a rozhodly se čelit jim. —

Měl jsem možnost po všechny ty roky od pražského puče sledovat čs. tisk a mohu vám říci, že v posledních měsících se opět stupňuje v nebývalé míře v protiamerické hysterii. "Někteří lidé na Západě by si představovali smír na všech frontách", napsalo RUDÉ PRÁVO dne 19. července. "Na jedné však být nemůže — na frontě ideologické. Tento boj je totiž zcela objektivní a vychází ze zákonitosti třídního boje ..." A tak tedy komunističtí hoši "bojují". Hlavně proti USA.

Připomenu z období pouhých dvou týdnů — posledního v červenci, prvního srpnového — několik titulků a pár citátů z tiskového orgánu komunistické strany Československa.

"Nebezpečná politika Washingtonu", byl název obsáhlého článku, který byl překladem statě Jurije Kornilova, oficiálního komentátora sovětské agentury TASS, "Slova a skutky Bílého domu — Země propadlá rasismu" — tak zněl nadpis třetího pokračování "Dokumentace Rudého práva" o Spojených státech. Další budou zřejmě následovat. —

"Miliony Američanů postrádají demokratická práva a svobody, tyto pojmy pro ně vůbec neexistují." (RUDÉ PRÁVO 26. 7.) Citát z článku "Americká svoboda — pro fašisty": "Je to onen druh 'svobody', který otevřel dveře Hitlerovi. Slouží především monopolům a pomáhá ničit práva utiskovaných a pracujících lidí. Dovolit rasistům a fašistům právo svobodného projevu znamená povzbuzovat akce násilí proti černochům, židům, Portorikánům a Američanům mexického či jiného původu, ale i proti demokraticky smýšlejícím lidem. Těm, kteří takovým praktikám svobody pro rasisty brání, americká justice svobodu omezuje."

V komentáři "...ale mají 'lidská práva'" (RUDÉ PRÁVO 12. srpna) se pak například tvrdí toto: "V současné době je ve Spojených státech jeden a půl milionu lidí ve vězení. Kdyby se spočítaly jejich tresty, byly by daleko větší než v kterémkoli jiném státě na světě. Je to obrovská ironie a cynismus prezidenta USA, že pořádá kampaně na zajištění lidských práv, aniž by při tom věnoval sebemenší pozornost situaci doma."

Co jsem uvedl, jsou jen některé z výlevů komunistických novinářů v Praze o Spojených státech, které — jak jsem naznačil — jsou jen částí toho, co zřejmě ještě trvá a bude pokračovat. Praha se dala na politický kurs, který je ještě víc než kremelský. Je ovšem možné, že jí bylo něco takového nařízeno. Moskva si ráda hraje na schovávačku, ráda vysílá do ideologického předpolí někoho s "černým Petrem" svých vlastních úmyslů. Zaznamenejme si to. Je důležité vědět, kde je ten hlavní nepřítel našeho světa, který chce klid a mír a "upřímné" prý přátelství.

□

ČÍNA PO MAO CE-TUNGOVI

Píši o Číně ve Sloupku často. Od Nixonových a Kissingerových časů je pro nás ve Spojených státech důležitá, i bývalý prezident Ford tak jednal, že jako její náklonnost pro nás hodně znamená. Nyní navštívil Peking nový státní sekretář Cyrus Vance a zdá se, že americko-čínské vztahy vcházejí do údobí, které bude komunistickou velmoc asijského kontinentu posuzovat střízlivěji. "Vance, Hua konferovali, ale nesouhlasili", napsala chicagská TRIBUNE 26. srpna o rozhovoru našeho zástupce s novým předsedou komunistické strany Číny — a kéž má pravdu. Ve hře je mimo jiné vzdát se opravdových čínských přátel na Taiwanu a jsou otázky postoje USA ke spojencům v této části světa. Americké stanovisko musí být poctivě zásadní, jinak ztratíme tvář. —

O Číně však i něco dobrého — než přejdu ke zpravodajskému. K výročí okupace Československa ve dnech 20. a 21. srpna 1968 — četl jsem — otiskly její časopisy komentáře, které pravily o "taktice Hitlera při obsazení ČSR v roce 1939 a o metodách Brežněva při agresi v roce 1968", že "jsou si podobné jako dvě kapky vody". Myslím, že nemůžeme než souhlasit ...

Ve dnech 12. až 18. srpna zasedal v Pekingu jedenáctý sjezd Čínské komunistické strany, jak se svět dověděl skoro o týden později. Hua Kuo-feng, bývalý policejní ministr za Mao Ce-Tunga byl potvrzen jako předseda strany a tedy první muž ve státě. Nové "politbyro", nejužší stranicko-státní vedení má nyní 22 členů a tři kandidáty (dosud 20 a 4). Vládnout bude "stálý výbor politbyra", skládající se z Hua Kuo-fenga a jeho čtyř zástupců v předsednictvu, z nichž nejdůležitější je Teng Hsiao-ping, poslaný dvakrát Mao Ce-tungem do politického vyhnanství (H.N. 6. srpna). Jestli si na někoho naši američtí vyjednavači příštích USA—čínských vztahů musejí dávat pozor, pak právě na něho, odchovance evropských komunistických škol.

Nově zvolené vedení vyhlásilo osmibodový politický program. Zaprvé se bude vést "kampaň kritiky proti čtyřem banditům", v jejichž čele prý stála vdova po Mao Ce-tungovi. Zadruhé se prý musí upevnit "výstavba strany", což přeloženo do našeho jazyka znamená pokračování politických čistek od shora dolů, jak potvrzuje i čtvrtý bod programu, přijatého stranickým sjezdem. Zapáté se mluví o "socialistické kultuře a výchově", což jsou pro většinu z nás neznámé pojmy — dají se však převést, pokud vím, v termín "upevnění ideologické kázně". Šestý bod programu a sedmý a osmý, i když hovoří o "upevnění moci stranického aparátu", o "demokratickém centralismu" a o "mobilizaci kladných sil pro výstavbu socialismu" — mají také na mysli jen to, že nové vedení KS Číny bude hledat cesty, jak si tříděním obyvatelstva zdokonalit mocenskou nadřaděnost.

Můžeme od někoho takového očekávat upřímné spojenectví, upřímné přátelství? Můžeme od někoho takového očekávat, že si přeje, aby svět zvládla demokracie, jak ji my rozumíme? Sotva.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 3, 1977 — Vol. II, No. 36.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Na památku J. G. Lexy

(Smuteční projev předsedy SVU dr. M. Rechcígla nad rakví známého newyorského exulanta-právníka, který náhle zemřel uprostřed letošního léta v pouhých 63 letech života)

Scházíme se zde dnes, abychom vyjádřili svou úctu a poslední sbohem jednomu z našich zasloužilých členů — přednímu činiteli a věrnému příteli. Mluvím jménem československé Společnosti pro vědu a umění, která byla podle jeho názoru — nehledě na vlastní rodinu — jako druhou láskou a druhým domovem.

Dr. John G. Lexa — nebo Hanuš — jak jsme mu mezi sebou česky říkali, se narodil roku 1914 v Ústí nad Labem v Československu. Absolvoval Karlovu universitu v Praze, kde dosáhl roku 1937 doktorátu práv; v roce 1949 dosáhl také akademické hodnosti na právnické fakultě Newyorské university a od roku 1952 byl řádným členem newyorské advokátní komory. Navíc ke svým běžným povinnostem přednosty právního oddělení firmy Waldes Kohinoor, Inc. v městě Long Island City, dr. Lexa přednášel srovnávací ústavní právo na práv. fakultě Newyorské university. Dr. Lexa byl rovněž jedním z redaktorů odborného časopisu "International Seminar on Constitutional Review", pokladníkem Konference Američanů středoevropského a východoevropského původu, předsedou newyorské skupiny SVU a kromě činnosti v Sokole působil také jako tajemník odbočky Československé národní rady americké na Long Islandu.

Ze všeho nejvíc si ovšem připomínáme jeho činnost ve funkci generálního tajemníka československé Společnosti pro vědy a umění, již zastával od září 1968. SVU věnoval prakticky veškerou energii a sílu, protože celá administrativní a správní odpovědnost spočívala po řadu let na něm.

Stěžují-li si někteří lidé, že musí někdy pracovat 24 hodin denně, v případě dr. Lexy by se muselo říci, že pracoval 48 hodin denně. Byl nadán vzácnou vlastností určité kombinace nadšení, průbojnosti, trpělivosti a vytrvalosti. Šel vždy vědomě za cílem a v práci byl úzkostlivě přesný. Byl povahově skromný, ale neváhal říci své mínění k důležitým věcem a nebál se hájit třeba i nepopulární stanovisko, jestliže si myslil, že jde o správnou věc. Nevadilo mu vykonávat i nejvšednější a mechanické práce, jako na příklad psaní adres, plnění sta a sta dopisních obálek, přepravování krabic, rozesílání časopisů SVU předplatitelům, vedení účtů a záznamů o pobytu jednotlivých členů, korektury rukopisů a příležitostné přepisování materiálu našich periodik a podobně. Věřil v to — a sám prakticky prováděl, co nazval první prezident ČSR T. G. Masaryk "drobnou mravenčí prací". Dr. Lexa vždy dbal o to, aby se určitá práce udělala a neriskoval, že se tak nestane; raději ji udělal sám, než aby ji svěřil někomu jinému. Nejednou připravoval daňová přiznání SVU, redigoval tiskové bulletiny SVU, překládal a ověřoval vysvědčení čs. škol, anebo v poslední chvíli připravil přednášku pro sjezd Společnosti, aby nahradil přednášejícího, který se nemohl dostavit.

Kromě mnoha jiných schopností byl také vynikajícím linguistou. Stále vzpomínám, s jakou lehkostí překládal dosti komplikovaná ustanovení SVU do němčiny a francouzštiny. Lidé, kteří znají hudbu, mohou dosvědčit, že byl také nadaným a schopným hudebníkem. Až dosud je pro mne tajemstvím, jak mohl tak vynikat a současně být schopen dokázat tolik různých věcí najednou.

Masaryk jednou řekl, že opravdová láska k rodné zemi je překrásná věc. Ta je pro každého slušného člověka samozřejmostí. O lásce k vlasti příliš nemluví, podobně jako dobrý manžel nerozhlašuje po celém světě, že je oddán a že miluje manželku, rodinu a nebo přítele. Pravá láska chrání, přináší oběti a především je živá a činná. Jak dobře se tato slova hodí na Hanuše.

Dr. Lexa byl jedinečnou osobností a jeho předčasný odchod a ztráta bude v našich řadách pocit'ována po mnoho dalších let. Spolu se všemi členy československé Společnosti pro vědu a umění, roztroušenými po všech šesti světadílech, se sklání v hluboké úctě a uznání tohoto nepřekonatelného člověka!

Milý Hanuši, jménem Společnosti přijmi náš upřímný dík za vše, co jsi pro SVU vykonal. Tvoje práce nebyla marná. Budeme v ní pokračovat, i když pomaleji; věříme však tak pevně, jak jsi Ty věřil, že jednoho dne se naše tužby a cíle přece jen splní.

16. srpna 1977

Dr. Miloslav Rechcígl,
předseda SVU

Zápis do katolické české sobotní doplňovací školy v Ciceru

Milí rodiče a děti,

sobotní česká katolická doplňovací škola "Kardinála Berana", jejíž vyučování se koná ve farní škole Panny Marie Svatohorské, 2414 So. 61st Ave, Cicero, začíná v sobotu 24. září 1977 ve 12:00 hodin v poledne.

Děti můžete předem přihlásit telefonicky u paní Uhlířové po 6. hod. večer na číslo: 484—2106, jinak během dne můžete zavolat do redakce H.N. číslo telefonu 762—2044. Děti vám též zapíšeme první vyučovací den, t. j. v sobotu 24. září.

Škola začíná vždy ve 12 hod. v poledne a končí ve 3:30 odpoledne. Svátečni volno, vánoční prázdniny a pod. budou dětem předem oznámeny.

Zápisné je $5.00 za školní rok pro rodinu. Větší děti potřebují sešit, papírové desky (folders) a pero; menší děti papírové desky, (folders) na texty, které pro ně rozmnožujeme, kreslící papír, tužku, pastelky (pastelové barvičky). Budou-li potřebovat další školní pomůcky, bude jim to během roku oznámeno.

Ve škole, pokud na to časově stačíme,snažíme se děti vyučovat kromě češtiny, zpěvu, dějepisu a zeměpisu naší staré vlasti za mořem rovněž náboženství. Buďte tak laskaví a upozorněte na tuto možnost zvláště rodiče dětí, které přišly do USA po roce 1968 a které za tamější komunistické nadvlády viděly a slyšely o náboženství jen to špatné.

Laskavě nám též oznamte, zda si přejete, abychom připravili vaše děti k prvnímu svatému přijímání a biřmování, na které je ochoten přijet náš uvědomělý český biskup Jan L. Mořkovský z Galveston—Houston. Buďte tak hodní a upozorněte na tuto možnost též své známé. Děkujeme za vaši spolupráci.

Vyprošujeme vám i dětem do nastávajícího školního roku hojnost zdraví, Boží ochrany a radosti z poctivého, cílevědomého snažení.

Otec Vojtěch Vít, O. S. B.

Boxérské povolání se mu vyplatilo

Chicago. — Světový champion boxu těžké váhy černoch Muhammad Ali vydělal při některých význačnějších utkáních celé miliony dolarů; i po zaplacení vysokých daní mu však zbylo dostatek, takže peníze pro něho nejsou žádným problémem.

Mimo jiné vlastní dvě luxusní limuziny Rolls-Royce, jednu Lamborghini, dvě Maseratis, dva vozy značky Cadillac Eldorado, jeden pojízdný přepychově vybavený prázdninový dům, dvě letadla, jednu 180-akrovou farmu, stáda dobytka v Pennsylvánii, dále pak nemovitosti ve Washingtoně v ceně 12 milionů dolarů, vládní bondy, osvobozené od daní, v ceně 6 milionů dolarů a jeden dům v Chicagu v ceně 800,000 dolarů. Své matce daroval plně vybavený dům a každoročně věnuje velké obnosy na charitativní účely. Nikdy si však prý nekupuje drahokamy, prsteny a zlato.

Nedávno Muhammad Ali prohlásil, že s přibýváním let má stále větší smysl pro duchovní věci, zatím co hmotné statky ztrácejí v jeho očích hodnotu. Evangelium nás učí, že nemáme lpět přehnaně na statcích tohoto světa; tato křesťanská ctnost však je možná snažší pro bohaté lidi kalibru Muhammada Aliho, kteří se nemusí starat o zítřek, než pro ty, kteří nevědí, zda druhý den budou moci dát něco jíst svým rodinám. Muhammad Ali je moslem, mohamedán a své odloučené inteligentní černé ženě platí vysoké alimenty.

Nový adresář SVU

V červnu 1966 se objevil poprve tištěný adresář členů Společnosti pro vědy a umění, připravený pí. Evou Rechcíglovou a obsahující osobní data a adresy asi 1,000 členů. Po dvou letech byla provedena revize tchoto vydání (doplnění novými členy a změny adres) a tak v r. 1969 měla veřejnost v rukou biografie 1,100 členů SVU. Třetí vydání adresáře v r. 1972 zachytilo data asi 1,500 členů.

V přípravě je čtvrté vydání s titulem Biographical Directory, 1978, chystané stejnou editorkou. Vyjde před IX. sjezdem SVU v Clevelandu (říjen 1978).

Snad nebude na škodu, zmíníme-li se zde o významu takových adresářů a zejména o důvodech, proč je vydává právě SVU.

Vydávání adresářů většími organizacemi vědeckými a uměleckými je všude celkem obecně zavedenou praxí. Členstvo chce být informováno o tom, kdo tvoří jeho organizaci a požaduje tudíž nejen zprávy o vzdělání jednotlivých členů a o jejich profesionálním uplatnění, ale také jejich adresy, aby mohlo případně navázat styk s těmi, kdož pracují v týchž oborech.

Pro vydání adresáře SVU, která je svým vznikem i zaměřením organizací "sui generis", jsou však ještě jiné důvody. SVU sdružuje jednak české a slovenské vědce a umělce, a jednak ty osoby jakékoli národnosti, které mají zájem o studium Československa, jeho historie a kultury. Tak mezi členstvem najdeme Američany, Angličany, Němce, Israelce, Francouze a pod. Adresář SVU je sice také vydáván s ohledem na přání a potřeby členstva, ale jeho hlavním úkolem je představovat SVU mezinárodním vědeckým a uměleckým kruhům, universitám a výzkumným ústavům svobodného světa. Proto je jeho text anglický. Jím se ukazuje, jak se naše inteligence v zahraničí podílí a přispívá na tvoření vědeckých a uměleckých hodnot svobodného světa.

Československá zahraniční veřejnost dostává adresářem do rukou ovšem nutně jen částečný seznam či přehled našich vědců či umělců, kteří žijí mimo Československo. Částečný hlavně proto, že ne každý vědec či umělec Československého původu je členem SVU. Ne každý totiž zná a pochopil poslání SVU — mluvit objektivními studiemi ke světu o Československu a jeho kultuře, o demokratických tradicích našeho lidu a jeho touze po svobodě.

Nový adresář SVU bude tedy visitkou této organizace ve svobodném světě;

bude upozorňovat na práci čs. inteligence v zahraničí;

jako byl v minulosti, tak bude i nadále oporou a zdrojem sebevědomí pronásledovaných v komunistickém režimu doma;

pro naše vědce a umělce v zahraničí bude nepostradatelnou pomůckou v hledání spolupracovníků;

universitám a kolejím svobodného světa poskytne potřebné informace při výběru profesorů;

výzkumným ústavům naznačí o koho by se měly zajímat;

všem, kdo milují Československo ukáže, že naši lidé v zahraničí se pilně a plně účastní na tvoření nového světa svobody;

je historickým dokumentem — zaznamenává, kdo nesl pochodeň svobody v době největšího ponížení našeho lidu.

"Biographical Directory 1978", má být přehlídkou naší síly. Budeme proto každému vděčni za upozornění na osoby, které by, jako vědci a umělci, či milovníci československé kultury, do tohoto adresáře patřily.

Pište laskavě na adresu editorky: Mrs. Eva Rechcigl, 1703 Mark Lane, Rockville, Md. 20852, USA.

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

PIKNIK

ODBOČKY "28. ŘÍJEN"

ODBOČKA NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ "28. ŘÍJEN"

zve Vás srdečně na piknik, který se koná

v NEDĚLI, 4. ZÁŘÍ 1977

u bratra Emanuela Láta v Lakeside, Mich., 9393 Shore Acres (u Union Pier)

O jídlo a pití bude postaráno, jen prosíme, abyste si přinesli židle, případně stolky a plavky. Vyhrávat budou "Pražáci".

PIKNIK SE BUDE KONAT ZA KAŽDÉHO POČASÍ

Nejvýhodnější příjezd — Hwy. 94, exit 6, odkud je cesta značena. — Informace tel. 447-9201 a 652-5650.

Milníky na životní dráze sv. Jana Nepomuka Neumanna

(Z archivů Redemptoristů.)

(Z anglického vydání časopisu "L'Osservatore Romano" přeložil Msgr. Alois J. Mořkovský)

Roku 1811, dne 28. března, se narodilo třetí dítě Filipovi Neumannovi a jeho manželce Elišce roz. Lebišové, v Čechách v Prachaticích, a bylo pokřtěno tentýž den na jméno Jan Nepomucký, českého světce z 15. století, velmi uctívaného i v sousedním Bavorsku, odkud Filip Neumann pocházel.

V roce 1817, Jeník začal chodit do školy a tentýž rok vykonal svou první sv. zpověď.

R. 1819 přijal svátost sv. biřmování.

R. 1820 přijal první sv. přijímání.

R. 1823 byl přijat na gymnasium v Českých Bud'ejovicích.

R. 1829 dokončil gymnasium maturitou a pokračoval ve filosofii v Českých Budějovicích.

R. 1831 čestně graduoval a v listopadu vstoupil do diecésního semináře v Budějovicích.

Už r. 1832 přijal postřižiny a čtvero nižších svěcení.

V r. 1833, dne 8. října, vstoupil do arcidiecésního semináře v Praze do oddělení Karlovy university, jejíž teologická fakulta byla tehdy v jesuitském Klementinu.

R. 1834 začal svůj duchovní deník, v kterém pokračoval více méně pravidelně do doby, kdy se stal v U.S.A. redemptoristou.

R. 1835 obstál s výborným prospěchem ve svých zkouškách k svěcení v česko-budějovické diecési, ale pro tehdejší přebytek kněží v této diecési mu nebylo určeno datum kněžského svěcení. Tehdy obrátil definitivně své myšlenky k misionářské službě krajanům a Indiánům ve Spojených státech amerických, kterézto předsevzetí si učinil s dvěma jinými seminaristy už před několika lety.

R. 1836 dne 8. února, nevysvěcen a rozhodnut neztrácet zbytečně čas, opustil Čechy a vydal se do přístavu Le Havre ve Francii na cestu do Ameriky. **Dne 11. dubna** vyplul na třístěžňové plachetnici zvané "Europa" k americkým břehům a **dne 1. června** (tedy za déle než půl druhého měsíce) přistál na Staten Island v New Yorku, kde se octnul na dolním Broadway s jedním dolarem v kapse. Dp. John Raffeiner z kostela sv. Mikuláše se ho ujal a představil jej p. arcibiskupovi New Yorku John Dubois, který ho radostně uvítal. Po předložení vysvědčení o dokončených bohosloveckých studiích z Budějovic a z Prahy, dne 19. června ho vysvětil na podjáhna a dne 24. června na jáhna. (Mi-

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

23. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, a dej, — aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI
(Mdr 9, 13-18b)

Kdo z lidí může poznat Boží úmysly, kdo pochopí, co chce Pán? Bázlivé jsou totiž myšlenky smrtelníků a vratké naše záměry. Vždyť porušitelné tělo zatěžuje duši a pozemský příbytek utlačuje mysl plnou starostí.

S námahou se domýšlíme o pozemských věcech, nesnadno nalézáme to, co je nejvšednější. Kdo může vyzkoumat to, co je v nebi? Kdo poznal tvůj úmysl, když jsi mu nedal moudrost a neposlal svého svatého ducha z výšin?

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILEMÓNOVI
(Flm 9b-10. 12-17)

Mluví to Pavel, starý Pavel, a teď k tomu ještě ve vězení pro Krista Ježíše. Ta prosba je za mého syna, kterému jsem dal život tady v žaláři, Onezima. Posílám ti ho nazpátek (přijmi ho) jako by to bylo moje vlastní srdce. Nejraději bych si ho nechal u sebe, aby mi sloužil místo tebe tady ve vězení, které snáším pro hlásání evangelia. Ale nechtěl jsem nic udělat bez tvého souhlasu, aby tvůj dobrý skutek nevypadal jako vynucený, nýbrž byl dobrovolný.

Vždyť snad proto ti byl vzat na čas, abys ho dostal nazpátek navždycky, ne už jako otroka, ale jako něco více: jako velmi drahého bratra. Když i mně je tolik milý, jak teprve tobě jako člověk i jako křesťan. Jsi-li tedy přesvědčen, že já i ty patříme k sobě, přijmi ho, jako bych to byl já sám.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 14, 25-33)

S Ježíšem šly velké zástupy; obrátil se k nim a řekl: "Když někdo přichází ke mně a miluje svého tce a matku, svou ženu a děti, své bratry a sestry — ano i sám sebe — více než mne, nemůže být mým učedníkem.

Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.

Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklad, jestli má dost na dokončení stavby? Jinak — až položí základ a nebude moci dokončit — všichni, kteří to uvidí, se mu vysmějí a řeknou: 'Tenhle člověk začal stavět, ale nemohl dokončit.'

Nebo když nějaký král má táhnout do boje, aby se střetl s jiným králem, nezasedne nejprve k poradě, zdali se může s deseti tisíci postavit tomu, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Když nemůže, vyšle poselstvo, dokud je druhý král ještě daleko, a žádá o podmínky míru.

Tak ani žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem."

"ORA ET LABORA"

MODLI SE A PRACUJ

je už od 6. století řeholním heslem řádu benediktinů, který založil sv. Benedikt, vzdělaný Říman, rodem z Nursie (Norcia) v italské Umbrii. — Na hoře Monte Cassino — mezi Římem a Neapolí — stojí dosud klášter — (po konci 2. světové války znovu vybudovaný americkou pomocí) — odkud vyšli všichni první evropští misionáři, kteří civilizovali západní, severní, jižní a střední Evropu. Proto je dnes sv. Benedikt, "Otec západního mnišstva" — patronem Evropy, kde se připravují na rok 1980 bohaté kulturní programy na oslavu patnáctistého výročí jeho narození.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Ze zkušenosti je známo, že čím víc zkušeností máme s hříchem – se svým vlastním hříchem –, tím méně si ho uvědomujeme. Ve všem ostatním se zkušeností učíme – tady zkušeností vědomosti ztrácíme. Hřích se dostává do krve, do nervových buněk, do mozku, do zvyků, do mysli; a čím víc je člověk hříchem prostoupen, tím míň si ho uvědomuje. Hříšník tak navyká hříchu, že už nerozezná jeho vážnost. S takovou potměšilou představou pokoušel Satan Evu: řekl ji, že dosáhne-li poznání dobrého a zlého, bude sama jako Bůh. Ale neřekl jí pravdu – že Bůh totiž zná zlo jen jako zápor, intelektuálně, asi jako zná lékař zápal plic, jejž nikdy sám neprodělal, jen teoreticky jako negaci zdraví. Lidská bytost však, pokud je schopna zlo poznat, musí je poznat experimentálně, tak, že zlo vstoupí do ní a stává se její součástí. Jako zákal čočky oslabuje zrak, tak zatemňuje hřích intelekt, oslabuje vůli a přináší s sebou náklonnost k dalšímu hřichu. Každý hřích usnadňuje spáchání nového hřichu, zastírá výčitky svědomí, budí nechuť k ctnosti a pohrdání mravností. V některých lidech žije hřích skrytě jako rakovina – po dlouhou dobu nahlodává a rozrušuje charakter, aniž se to nějak zjevně projevuje. A když pak nemoc plně propukne, bývá již tak pokročilá, že se člověk většinou vzdává naděje na vyléčení.

Kierkegaard, s bystrozrakem sobě vlastním, upozornil na existenci zoufalství, které je pro člověka těžko pochopitelné. Zmocňuje se člověka, který se staví proti Bohu, který chce být sám svým vlastním bohem a zákonodárcem, a tak si žádá více, než co jeho lidská přirozenost dovoluje. Zoufale chce být sám sebou (obsáhnout plnost bytí, jaká náleží jen Bohu) a právě tak zoufale chce nebýt sám sebou (nebýt konečným stvořením – jakkoli se to snaží zakrýt před svým vědomím, ví člověk dobře, že takovým tvorem je).

Člověk se málokdy pouští do otevřené vzpoury proti Nekonečnu: pokud si uvědomuje, že se vzbouřil a že zhřešil, a pokud nechce nést následky, snaží se zmenšit svůj hřích a vymlouvá se jako kdysi Kain. Jenže moderní člověk už ani nechápe smysl slova »hřích«. *Pokud hřešil* a nějak pociťuje následky svého hřichu (a ty pocítí každý člověk), hledá úlevu v únikových kultech a v únikových návycích, v pití a drogách. Příčinu své špatnosti vidí ve své ženě, v práci, ve svých přátelích nebo obviňuje hospodářské, sociální a politické poměry, ve kterých žije. Často si stěžuje na přepracování a vnitřní napětí, často se u něho projevují různé tělesné potíže – a to všechno jsou následky skryté snahy nepřiznat si svůj vlastní hřích. Člověk se pak může stát – a často se stává – neurotikem. Pokud se jeho neuróza dostatečně rozvine, dozví se pak od psychoanalytika, že není za své činy plně odpovědný, protože je prý nemocný. A tak získá další záminku, proč si své hříchy nepřiznat.

Zůstáváme-li ve hřichu, protože svůj hřích popíráme, zmocní se naší duše brzy zoufalství. Hříšník může tolik hřešit, že už si ani své hříchy v celém souhrnu neuvědomuje. Jet autem osmdesátikilometrovou rychlostí je hodně, ale přidáme-li dalších dvacet kilometrů, stoupne nebezpečí povážlivě. Hříchy, za něž nebylo činěno pokání, plodí nové hříchy a jejich závratný součet vede k zoufalství. Duše si pak řekne: »Dostala jsem se příliš daleko.« Alkoholik se začne bát svých střízlivých dnů, protože si v těch chvílích uvědomuje, až kam se dostal. Čím je deprese větší, tím víc se jí snaží hříšník uniknout novými hříchy, až zvolá ve svém zoufalství jako Macbeth:

Já žil jsem v dobré době; ale teď,
teď nemohu už nic brát vážně,
čest zemřela i milost. Vše je hra.

Zoufalství pramenící z hříchů, jichž nebylo litováno, dosáhne často takového stupně, že se z něho vyvine skutečný fanatismus, zaměřený proti morálce a náboženství. Odpadlík od duchovního řádu bude tento řád nenávidět, protože náboženství mu jeho vinu připomíná. Nevěrní manželé bijí své věrné ženy. Nevěrné manželky obviňují z nevěry své muže. Takové duše jdou pak podobně jako Nietsche až tak daleko, že chtějí rozmnožit zlo natolik, aby se setřel rozdíl mezi dobrem a zlem; pak mohou hřešit beztrestně a prohlašovat spolu s Nietschem: »Zlo budiž mým dobrem.« Prospěch pak může nahradit mravnost, násilí se stává právem a rozkoš láskou. Hřích se v takové duši hromadí, až se z ní stane trvalé sídlo Satanovo, jeden z obílených hrobů tohoto světa, kterým Kristus zlořečil.

Takový je příběh »slušného« člověka; člověka, který je přesvědčen, že nikdy nehřeší.

Slušní lidé nepřicházejí k Bohu, protože se domnívají, že jsou dobří svou vlastní zásluhou nebo špatní vinou vrozených instinktů. Udělají-li něco dobrého, domnívají se, že se jim to má připsat k dobru. Spáchají-li něco zlého, popřou, že by to bylo jejich vinou. Říkají, že jsou dobří díky svému dobrému srdci, ale zlí jsou z neštěstí – buď vinou ekonomických poměrů nebo genů zděděných po prarodičích. Slušní lidé málokdy přicházejí k Bohu, měřítkem jejich morálky je společnost, v níž žijí. Myslí si o sobě, podobně jako farizeus v popředí chrámu, že jsou velmi úctyhodnými občany. Elegance je jim měřítkem ctnosti; pro ně je mravné to, co je estetické, a zlé to, co je ošklivé. Všechny jejich pohyby jsou určeny ne láskou k dobru, ale zvykem doby, v které žijí. Intelekt takových lidí je pěstěn – vyniká znalostí běžných událostí; čtou jen bestsellery, ale jejich srdce neznají kázně. Do církve prý by vstoupili, jen kdyby byla lepší – ale nikdy neřeknou, o kolik by se církev musela zlepšit, aby se k ní připojili. Zatracují občas hrubé hříchy, jichž se společnost dopouští, jako např. vraždu, protože k té je nic nesvádí. Mají totiž strach z opovržení stihajícího ty, kdo se takových hříchů dopouštějí. Vyhýbají se hříchům, které společnost zatracuje, tím se vyhýbají výčitkám a mohou sami sebe považovat za dobré a bez hany.

Nebyla to však lidská špatnost, nýbrž právě sebevědomí a spokojenost takovýchto lidí, co pohnulo našeho Spasitele ke hněvu. Nenalezneme slovo, jímž by odsuzoval Magdalénu, potýkající se se sexualitou, nebo kajícného zloděje, který nedovedl odolat cizímu majetku. Nacházíme ho však, jak rozhodně napadá zákoníky a farizeje, takové slušné a se sebou spokojené lidi. Těm patřily jeho hrozby: »Běda vám, vykladatelé Písma a pokrytečtí farizeové ...« (Mat 23: 15) – »Slepí vůdcové, cedíte komára a polykáte velblouda!« (Mat 23: 24) – »Hadi, plemeno zmijí! Jak budete moci uniknout pekelnému soudu?« (Mar 23: 3) – »Běda vám, vykladatelé Písma a pokrytečtí farizeové! Podobáte se obíleným hrobům, které se zvenčí zdají nádherné, ale uvnitř jsou plny kostí mrtvých a všeliké nečistoty« (Mat 23: 27). Řekl, že nevěstky a zrádci vejdou do království nebeského před těmi, kdo se holedbají svou spravedlností a dokonalostí. Na adresu těch, kteří dávají nadace nemocnicím, knihovnám a veřejně prospěšným dílům a myslí přitom na to, aby jejich jméno bylo na podiv bližním vytesáno do kamene, řekl Spasitel: »Vpravdě vám pravím, dostali svou odměnu« (Mat 6: 2). Nechtěli nic než lidskou slávu, a tu dostali. Ani jednou se náš Pán nepohoršil nad těmi, kteří byli v očích společnosti pod úrovní zákona a důstojnosti. Napadal však pokrytecké pohoršení těch, kterým šlo víc o hřích než o hříšníka a kteří se cítili příjemně ctnostnými, protože našli někoho, kdo byl horší než oni. Nezatracoval lidi zatracené společností. Jeho přísná slova patřila těm, kdo hřešili a kterým se na to nepřišlo. Proto řekl ženě zastižené při hříchu: »Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní první hodí kamenem« (Jan 8: 7). Jen nevinnost má právo odsuzovat. Nepřidal své obvinění k množství výčitek, kterými byli zavaleni zloději, pijani, malí revolucionáři, nevěstky a zrádci. Ti byli tak jako tak na pranýři a všem bylo jasné, že nejsou v právu.

Mezi těmi, kteří se rozhodli bojovat proti Kristu, nebyl nikdo, koho by společnost označila za hříšníka. Z těch, kteří ho odsoudili k smrti, neměl nikdo zápis v trestním rejstříku, nikdo z nich nebyl zatčen, neměl nepříjemnosti s policií, nikdo z nich nebyl obecně známý jako padlý nebo slabý člověk. Mezi přáteli, kteří oplakávali jeho smrt, byli však obrácení zloději a prostitutky. Proti němu se spojili *slušní* lidé, ve společnosti vysoce vážení – světští, úspěšní lidé, velcí podnikatelé, soudci, kteří vládli ve svůj prospěch, »občansky smýšlející«, demokratická individua, která zastírala své pravé sobectví veřejnou štědrostí. Právě tito lidé se proti němu postavili a poslali ho na smrt.

Proč ho tak nenáviděli? Právě proto, že po celý svůj život strhával masky s tváří tak zvaných slušných lidí a obnažoval zlo skryté v mužích a ženách, žijících podle konvenčních měřítek oné doby. A pak nastal čas, kdy obvinění už nemohli déle snášet jeho výčitky. Náš Pán byl ukřižován slušnými lidmi, kteří byli toho názoru, že náboženství je docela na místě, pokud jeho místo ovšem není zde, pokud se jich nedotýká a nepožaduje od nich, aby se změnili ve svých srdcích. Kříž na Kalvarii stojí na křižovatce tří úspěšných civilizací jako výmluvné svědectví o nepohodlné pravdě, že úspěšní lidé, vůdcové společnosti, lidé, o nichž se říká, že jsou *slušní*, jsou právě nejspíš nakloněni tomu, aby ukřižovali Božskou Pravdu a Věčnou Lásku.

(Pokračování příště)

K. M. ČAPEK-CHOD:

"PRASÁTKA SE ZTRATILY..."

(Obrázek z jihočeského života)

(Pokračování z min. čísla)

Až zhasne osvětlené okénko, pak půjde Jirka zhasnout oba mladistvé, takřka ještě nemluvné životy tam v pytli v koutě mlýnice pod slamou. Tulich v podobě důkladného svatohorského kříváku byl již nabroušen.

Táhlo už k půlnoci, sbor cvrčků, tento nesmírný Pánův syrinx, už umlkl a hvězdičky na nebi už také neposkakovaly; bylo hluboké ticho, toliko ode vsi rozlehl se chvílemi dlouhý žalobný, takřka zoufalý nářek.

To byla bečvářčina nejmladší, Barča. Po celý den trvaly výpravy všech čtyř děvčat za ztracenými miláčky do bližšího i dalšího okolí banetínského a pokaždé nezdar jich košťálem koštěte zaznamenán pádně na hřbetě nejmladší z bečvářčiných modraček a vším právem, nebot' Barča to byla, na jejíž hlavu uvalila matka zodpovědnost za oba milované běloušky a naději rodiny k nastávající pouti živenou.

Konečně bylo výprasku tolik, že celá ves, kteráž drama s nejhorlivějším účastenstvím sledovala, uznat musela, že "už je to proti Pánu Bohu". Avšak bušení obráceného koštěte do Barčiných zad ozývalo se ještě dlouho po tomto výroku, až bečvářce ruka zemdlela. K poslednímu výprasku už se Baruška nedostavila. Zůstala sedět venku pod topolem a tu dávala svému žalu průchod táhlým občasným ječením pozdě do noci.

Jirku tohle Barčino vyvádění dost pletlo a kazilo mu čistou rozkoš z podařeného lovu. Bylo to víc než zvědavost, že číhal venku, jak to vše dopadne.

Už hodnou chvíli Baruška ztichla, a Jirka mínil, že už byla přijata doma na milost, když tu najednou zašelestila na pěšince na hrázi zrovna před ním bosá noha a Baruška žblunkla do tůně.

Jirka tím okamžikem za ni a měl co dělat, aby se zas dostal ven. Děvče bylo bez sebe, a když je Jirka zanesl bečvářce domů, přivedlo ji teprve zas jen koště k vědomí. Jirku div nevyhodila a poslední slovo její bylo, že měl holku nechat tam, kde byla.

Ona sama, Barča, potom říkávala, že ji tam stáhl "mužíček" (vodník), ale Jirka, který slyšel všechen její úpěnlivý nářek a vyvádění, dobře tušil, že tam utýrané dítě skočilo kvůli ztraceným prasátkům.

Ale Jirka vracel se vesel domů, zuby jektaje, nebot' noci v horách i v červenci jsou chladné a na něm nebylo suché niti. Netěšil se z toho, že děvče vytáhl, jako z činu záchrany lidského života. Jeho morálka byla složitější.

Usoudil totiž, že nyní, když bečvářce dítě z tůně vytáhl, prasátka mu náležeji docela po právu, nebot' bečvářku přece odškodnil, když jí za ně dal Barušku.

Ale stalo se cosi, čeho by se Jirka nebyl do nejdelší smrti nadál.

Když totiž Jirka v ubedněné mlýnici, zatím co mu kluk Antona svítil, broušený zavěrák nad podsvinčetem už se zdvihal, najednou mu ruka zdřevěněla.

Ne a ne pichnout!

Čuně, jemuž Antonova hrst' svírala rypák, že nemohlo ani kvíknout, podívalo se na Jirku modrým očkem z pod bílých dlouhých řas tak ...

Kriste!

To je přece oko šimlaté bečvářčiny Barušky!

Táž bledě modrá barva, tytéž bílé řasy, jen slza v něm scházela. Jirka byl přesvědčen, že kdyby pích, vykřikne prasátko zrovna jako Baruška, když se ranou koštěte do zad vzpamatovala.

Mráz mu přejel přes záda, odhodil nůž, vstrčil sviňku k její družce do pytle a nedbaje řvaní Antonova, pelášil pod hrázi s pytlem přes rameno k bečvářovic chalupě.

Tentokráte musel se doklepávat.

"Do pa je?" ozval se bečvářčin hlas.

Jirka odvětil jen zachrchláním a kašláním. To stačilo.

"Co pa zas?" tázala se bečvářka znova.

Tentokrát odpověděl pytel radostným kručením. Také to stačilo.

Bečvářka otevřela dokořán.

"Tu jsou, tu je nesu!" odlehčil si Jirka mezi chrchláním, klada pytel se svíjejícím a kručícím obsahem v mateřskou náruč bečvářčinu.

"A co pa?" prohodila bečvářka nejklidnějším hlasem na světě, "sna ste je nevytáh taky z rybníku, mynáři?"

"At' vytáh — kuchu — kuchu," kašlal Jirka, "ale to povídám, bečvářko, at' to zůstane mezi náma. A až budete zabíjet — o pouti," cedil skrze zuby s namáháním z rozkašlaných prsou, "kousek žebírka byste teky mohla přinést."

"Přinesu, mynáři, přinesu," dotvrzovala bečvářka, "ale to vám povídám zas já, spíš byste zasloužil pár facek"!

Dvéře bouchly a Jirka klepaje se zimou, pospíchal domů k svému krcálku.

(Dokončení na str. 8)

MILNÍKY NA DRÁZE

(Pokračování ze str. 4)

mochodem řečeno: toho roku 1836 si náš Texas vydobyl neodvislosti od Mexika).

Roku 1836, dne 25. června, biskup Dubois vysvětil Jana Nepomuka Neumanna na kněze v katedrále sv. Patrika na ulici Mott v New Yorku. Dne 26. června novokněz Neumann z Čech sloužil svou první mši sv. v kostele sv. Mikuláše v New Yorku a podal sv. přijímání skupině dětí, které měl za úkol k sv. přijímání sám připravit.

* * *

Dne 28. června (tedy jen dva dny po vysvěcení) už byl poslán lodicí po řece Hudson a po kanálu Erie na misijní výpomoc knězi jménem Alexander Pax (mír), jedinému knězi-misionáři západně od Rochester ve státu New York.

Dne 4. července se zastavil v Rochester, aby kázal německým přistěhovalcům a zpovídal. Také se seznámil s knězem Josefem Prost, který, jak se později ukázalo, měl hluboký vliv na jeho život.

Dne 12. července r. 1836 přistál v krajině Buffalo, N. Y. Krátce na to kněz Pax mu dal na vybranou působiště a on si vyvolil venkovské okrsky kolem Buffalo, asi 900 čtverečných mil; většinou lesy a pole, cesty ze stromových klád nebo z hlíny udupané, vedoucí do roztroušených chudých osad.

V září se usadil u jedné rodiny ve Williamsville, pobízel všechny katoliky, aby dostavili rozestavěný kostel a založil jim při něm školu, ve které sám učil.

Roku 1837 se odstěhoval do North Bush, kde hned začal stavbu kostela a školy; v širokém okolí konal dlouhé cesty, vyhledával katolíky a byl přívětivý i k nekatolíkům, jak tomu byl zvyklý už ze svého rodiště v Čechách. Na jedné ze svých vyjížděk únavou spadl dokonce s koně a skupina Indiánů, která ho našla v bezvědomí, jej dopravila domů.

R. 1839 jeho mladší bratr Václav za ním přijel do U. S. A. a pomáhal mu v práci; vařením a nesčíslnými způsoby mu usnadnil jeho denní život, aby měl více času na misijní činnost.

V r. 1840 na duchovní radu kněží Paxe a Prosta kněz Neumann se obíral myšlenkou stát se řeholníkem. Nakonec jasně věděl a cítil, že Bůh jej povolává, aby se stal redemptoristou.

Dne 4. září téhož roku s doporučením kněze Prosta požádal o přijetí k redemptoristům (kongragace Nejsvětějšího Vykupitele, založená sv. Alfonsem z Liguori r. 1732 v Itálii). Dne 16. září o svátku sv. Ludmily byl přijat s návodem, aby se přihlásil do domu sv. Filomeny v Pittsburgu, Pennsylvanii. Odjel tam a už **18. října** vstoupil do noviciátu (rok rozjímavé přípravy na řeholní sliby).

Avšak už během **1841**, následkem velkého nedostatku kněží,

(Dokončeni na str. 11)

DOPISY našich čtenářů

COOMA WEST, AUSTRALIA:

Milý Otče Vojtěchu,

přijměte ode mne srdečný pozdrav z Austrálie a děkuji vám za Vaši odpověď, kterou jste někdy po novém roce uveřejnil v Hlasu Národa, když jsem psala, že můj drahý muž Josef mě opustil a odešel k Pánu na Jeho zavolání.

Dnes Vám chci napsat, o čem jsem se rozhodla. Je mi už těch 60 let a mám postiženou páteř, již dvakrát jsem byla kvůli tomu v nemocnici a tak nemohu žádnou těžkou práci dělat. Ani bych nemohla hlídat děti, poněvadž bych je neuzdvihla. Tak jsem se již se svým osudem smířila. Zůstanu tady v Coomě na pensi. Mám tu domek, sousedky jsou hodné a nějakou tu drůbež (slepice) také si držím a tak ten život dožiji zde. Občas naši hodní lidé mě dovezou i na hřbitov, takže mohu jít i muži na hrob. Až umřu, budu ležet vedle něho. V Sydney bez dobrých přátel, i když je to město a je tam více Čechů pohromadě, bych byla ztracená. Raději už budu končit, ale chtěla jsem Vám dát vědět, jak jsem se rozhodla.

Nevím, zda Vám něco dlužím, a tak Vám posílám $15.00 na předplatné a $5.00 darem.

Už jsem vám toho napsala dost. Buďte všichni zdrávi a Pán Bůh žehnej vaší těžké práci.

Všechny v redakci srdečně zdraví

Vaše čtenářka z Austrálie
Viki Moťátková

* * *

Naše milá čtenářko z Austrálie,

upřímně děkujeme za zaslané předplatné a za dar, jakož i za milé řádky. Jsme opravdu rádi, že jste napsala a dala nám vědět, co teď děláte. Zdá se, že jste se rozhodla správně. Máte-li v Coomě, kde jste si zvykla, dobré lidi kolem sebe, je moudré zůstat, když už ten první čas smutku nad ztrátou drahého manžela se zmenšil na tolik, že můžete zůstat v místě, kde jste spolu žili, s čímž jste se ze začátku tak těžko smiřovala.

Buďte hodně zdráva, dávejte na sebe pozor, hlavně nic těžkého nezdvihejte, když to nesmíte dělat, a někdy nám zase napište o životě tam u vás.

Pěkně vás všichni z redakce pozdravují a já si vzpomenu modlitbou.

Otec Vojtěch Vít

CHATHAM, ONT., CAN.

Ctěná redakce Hlasu Národa,

přeji vám předně mnoho dobrého zdraví a síly od Pána Boha, aby Hlas Národa zazněl do ucha i těm, kteří jej nechtějí slyšet, zvláště o lidských právech.

Posílám vám na předplatné $20.00, nevím, kolik vám dlužím. Loňského roku jsem byla nemocná a ztrávila jsem většinu času v nemocnici a v útulně pro staré.

Prosím, dejte mně vědět, jak to mám s předplatným. Děkuji předem za vyřízení.

S pozdravem na všechny v redakci

Hedvika Kačerová

* * *

Milá paní Kačerová,

opravdu je nám líto, že jste loňského roku marodila. Díky Bohu, jak je vidět, jste už zase doma a je Vám lépe. Poslali jsme Vám dopis ohledně Vašeho předplatného. Zaplať Pán Bůh za poslané peníze. Jsme rádi, že se Vám Hlas Národa líbí.

S pěkným pozdravem a s přáním hojnosti zdraví a Boží ochrany

redakce Hlasu Národa

LONG ISLAND CITY, N. Y.

Vážená redakce a milí čtenáři. předně pěkný pozdrav všem. Doufám, že jste prázdniny pěkně užili. Posílám vám zprávu o výletu Sokola Orla, který se pěkně vydařil. V sobotu 20. srpna sice hlásilo radio, že v neděli ráno bude pod mraky a k večeru že bude pršet, ale nakonec se to vše k dobrému obrátilo. V neděli ráno bylo hezky a pěkné počasí vydrželo do večera a až teprve v noci přišel déšť. Svatý Jan, miláček Páně, který je patronem Sokola-Orla, se za to hezké počasí přimluvil.

Za hezkého počasí dp. kaplan sboru Sokola Orla Mc. Paplen sloužil mši svatou venku a moc mě potěšilo, že hodně mladých lidí šlo ke sv. přijímání. Odpoledne pak ve tři hodiny začal program. Nejdříve sbor Sokola-Orla představil hosty: dp. Aloise Vyorala z kostela Panny Marie Karmelské, dp. F. Mc Paplena a zástupce katolických spolků. Potom začalo cvičení, které bylo velmi pěkné, všechna čest cvičitelům a cvičencům. Po cvičení se prodávaly losy na "Košík dobré nálady," který pro tento účel daroval spolek Reed Wood. Stánky byly dobře zásobeny, děti tam mohly dostat nejen sodu, ale dokonce i zmrzlinu. Návštěva byla velice pěkná. Chvála Pánu Bohu, že vše dobře dopadlo. Důstojný pane Víte, každý den je všechno dražší a tak přikládám darem $5.00.

Buďte hodně zdrávi a Pán Bůh vás ochraňuj.

Vaše čtenářka Mary Oktavec

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplať Pán Bůh za zaslaný peněžitý dar i za milé řádky. Jste moc hodná, že nám vždy napíšete, když se tam u vás něco děje, takhle aspoň jedni o druhých se něco dozvíme. Máme radost, že se slavnost Sokolu-Orlu tak pěkně vydařila. Až zase bude u vás nějaká slavnost, tak buďte tak hodná a pošlete zase pár řádků, též i o jiných událostech našeho krajanského života.

Víme o úspěšné a požehnané misionářské činnosti dp. A. Vyorala mezi newyorskými krajany u Panny Marie Karmelské v Astorii a máme z ní upřímnou radost. Rádi bychom o tom krajanském dění v Astorii informovali naše čtenáře, ale z toho měsíčního pěkně vedeného farního bulletinu "Zvon", který nám dojde jen někdy, lze otisknout jen ty duchovní úvahy.

Dnes znovu připomínáme všem našim čtenářům v New Yorku — (nebo těm, kteří někdy do N.Y. zavítají služebně odjinud) — že krajanské bohoslužby tam jsou každou neděli v 10 hod. dopol. u Panny Marie Karmelské v Astorii v dolním kostele .(Crescent Str. a Newton Ave. — dva bloky jižně od Triborough Bridge.) — Slovenská mše sv. je každou neděli v New Yorku u sv. Jana Nep. v Manhattaně (1st Ave. a 66. Str.) — Poproste je za nás, ať nám letos to jejich znamenité Martinské posvícení z 13. listopadu někdo do novin popíše. Děkuji.

Pěkně Vás pozdravuji a poroučím Vás Boží ochraně.

Otec Vojtěch Vít

NORTH MIAMI, FLA:

Milí v redakci, posílám vám na uveřejnění inserát o prodeji dvou domů. Buďte tak hodní, uveřejněte to 4x a potom mi pošlete účet. Děkuji předem a zároveň mi napište, prosím, kdy vyprší moje předplatné Hlasu Národa. Vaše noviny jsou opravdu hodnotné. Prosím Pána Boha, aby vám všem, kteří jste se tam v Chicagu do toho díla pustili dal zdraví a Boží požehnání. Pochválen buď Ježíš Kristus až na věčné časy amen! Takto pozdravovali naši rodiče a nás to také naučili a tak to ještě umím.

Lada Sterbinska

* * *

Milá paní Sterbinska,

zaslaný inserát uveřejníme a napíšeme ohledně Vašeho předplatného, právě rozesíláme upomínky těm, kteří nám ještě nezaplatili. Děkujeme za modlitby.

Buďte hodně zdráva, srdečně Vás pozdravujeme.

Redakce Hlasu Národa

Hinsdale, Illinois:

Gentlemen,

Enclosed is $10.00 for subscription renewal to "Hlas Národa".

I look forward to receiving your paper each week. I want to thank you for continuing to send it even though subscription has run out. Your kindness is very appreciated.

Sincerely yours

* * *

Mrs. Anna Betinec

Milá naše čtenářko,

zaplať Pán Bůh za zaslání předplatného a za Vaše milá slova. Potěšilo nás, že se Vám Hlas Národa líbí.

S přátelskými pozdravy

Redakce Hlasu Národa

SAN ANTONIO, FLA:

F. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Znovu dostávám dopisy čtenářů, kteří si stěžují na drahotu, zaviněnou inflací. Inflace zavinila mnoho úzkostí z výhledu do budoucna. Zvyšující se ceny vyhlíží ještě hůře zvláště pro ty, kteří žijeme z té Social

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Háj F.: **Školák Kája Mařík,** 3 knihy, ilustrované, $19.50, poš. $19.95.

Hašek J.: **Osudy dobrého vojáka Švejka,** 4 díly ve 3 knihách, $11.00, poš. $11.75.

Hašek J.: **The Good Soldier Švejk** (anglicky), brožovaná kniha, $.95, poš. $6.80.

Cronin A. J.: **Velká neznámá** (detektivka), $4.50, poš. $5.15.

Auto-mapa Československa, $1.35, poš. $1.65.

Auto-atlas Československa, $5.50, poš. $6.25.

Soubor map Československa (2 velké, 3 malé s abecedním rejstříkem), $4.95, poš. $5.70.

Czechoslovakia Guide Book (v angličtině), $3.50, poš. $4.15.

Seznam českých knih zdarma. — Též seznam gramofonových desek.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Formy na pečení, set: dvě na dorty a jedna vložka na bábovku, $5.50, poš. $7.25.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

V ČERVENCI A SRPNU OTEVŘENO POUZE DO 6 HOD.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Security. Jak mnoho Američanů tleská svým vůdcům pro jejich "moudrost!" Co je to inflace? Inflace je zvýšení zásoby peněz. Inflace není a nikdy nebylo zvyšování cen a platů, ve skutečnosti zvyšování cen a platů jsou výsledkem inflace. Je to přirozený a nevyhnutelný následek zvýšeného množství peněz v oběhu. Obchodníci a pracující přijímají peníze za zboží nebo za práci. Když peníze ztrácí na hodnotě, musí stoupat ceny a platy jako přiměřená kompensace. Naskýtá se otázka. **Jak vzniká inflace?** Pouze federální vláda a instituce, které vytvořila, mohou zaviniti inflaci. Tento proces se tvoří zavedením dalších bankovek do oběhu v pravidelném intervalu za účelem financování deficitu, zaviněným přílišným utrácením. Feder. vláda ustanovuje stále dražší a často zbytečné programy a tak vydává více peněz než má k disposici, a půjčka se stane nezbytnou. Nejčastější formou půjčky jsou vládní cenné papíry, které většinou jsou zakoupeny soukromými bankami. Stržené peníze za tyto papíry jsou používány na krytí státního dluhu. Mnohé z těchto cenných papírů jsou zmíněnými bankami znovu prodány federální vládě, federální rezerva potom vytiskne nové bankovky, aby mohla zaplatit za své cenné papíry. Tímto způsobem jsou natištěné s vědomím vlády nové peníze, zvýší se zásoba oběživa a jeho hodnota klesá. Jen federální vláda a jí vytvořené instituce mohou zavinit inflaci, je chybné dávat vinu obchodu, pracovnímu trhu nebo komukoliv jinému. Protože jenom federální vláda může zvýšit zásobu peněz natištěním. Jaké jsou následky inflace? Ceny životních potřeb jdou nahoru, platí se více za méně. Hodnota úspor se menší, dolary, ušetřené často tvrdou prací, nemají hodnotu jako dříve. Lidé jsou odrazováni od spoření do buoducnosti, kdo bude šetřit, když ty peníze klesají na ceně?

Mnohý se jistě bude ptáti, existuje-li zákon, který by omezoval inflaci. Ano, zadlužení vlády je omezováno zákonem. Ovšem americký kongres nedbá tohoto zákona, nebot' páni kongresmani si již zvýšili platy o 13.000 dolarů ročně, aby neutrpěli zvýšením cen. Čtenář se bude ptáti, co dělat v podobné situaci? Inflace je zaviněná vládou a jen vláda ji může zastaviti. První požadavek je, aby vláda zastavila zvyšování zásob peněz, podnikla kroky k obnovení finanční stability, přestala vydávati více než přijme na daních. Je třeba zrušit všechny marnotratné a zbytečné vládní programy, zrušit převážení školními autobusy. Zastavit dodávky na dluh do komunistických zemí, zvláště do Sovětského svazu. Vždyt' Sovětský svaz disponuje v současné době zlatými rezervami v hodnotě přes 20 bilionů dolarů. Je pozoruhodné, že Amerika pocit'uje kritický nedostatek zlata a země jako Japonsko a druhé státy, kterým má Amerika hospodářsky pomoci, disponují zlatými rezervami přes 88 bilionů dolarů. Moskva svými zlatými rezervami by mohla okamžitě zaplatit své zahraniční nákupy a tak též ostatní země. Místo toho Moskva používá svého zlata pro komunistické cíle na rozvrácení svobodného trhu. Je třeba přestati pomáhati některým vývojovým zemím, které za americkou pomoc nakupují sovětské zbraně na rozbití Ameriky. Je třeba přestat stavět v Sovětech továrnu na traktory, nebot' výrobky této továrny mají sloužit válečným projektům. Necht' se požaduje na Moskvě zaplacení dluhů z druhé světové války, celkem 13 bilionů dolarů, necht' se požaduje vrácení lodí, které dovážely válečnou pomoc Sovětům a nebyly vráceny. Dalším problémem, který zvyšuje inflaci, jsou přeplněné vládní kanceláře často protekčními zaměstnanci. Jsou zřizovány různé komise, podkomise, nadkomise, velmi často bez potřebného účelu. Je třeba usměrnit platy státních zaměstnanců, které se často pohybují ve výši kolem 50.000 dolarů. Ovšem tento požadavek by nejvíce postihnul samotný kongres, "Novou třídu" Ameriky. Dalším ožehavým problémeme je Welfare. Tato vládní agentura spotřebuje biliony dolarů, často pomáhá lidem, kterým práce nevoní. Jsou případy, že již druhá generace žije na Welfare. Bylo to letos v únoru, když jsem šel k řezníkovi pro kousek masa. Vedle je úřad, který vydává chudým lidem potravinové poukazy. Vyšly dámy, ověšené šperky, a v ruce měly potravinové poukázky. Naproti úřadovně je párkoviště aut, dívám se, a ty dvě dámy nasedají do auta Buick, ročník 1976. Takové auto stojí kolem 7.000 dol. Ano, milí čtenáři, naše budoucnost záleží, jak se v této důležité věci zachová dnešní federální vláda. Končím svůj komentář, prosím o modlitby za staré, nemocné a opuštěné stařenky a stařečky. Též o modlitbičku za naší maminku. Všechny vás pozdravuji, Bůh vám všem žehnej!

Ameriko!!!!

Nebud' dojná kráva,
nebo pro tvé občany,
zbyde k jídlu suchá tráva.

Karel Pekárek

UNION, OKLAHOMA:

Vážená redakce H.N.,

včera v neděli 21. srpna jsem se s bratrem Josefem a jeho ženou Aloisií, mojí švagrovou, zúčastnil oslavy 100-letého založení osady Nejsv. Srdce Páně oklahomskými benediktiny (1877—1977). Oslava se konala v kostele, postaveném r. 1915. Koncelebrovanou mši sv. obětoval opat Robert Dodson, který měl i kázání.

První zdejší benediktini byli Francouzi a přišli do Indian Territory" (Indiánské území) r. 1875. Byli to dp. Isidor Robot a bratr Dominik Lambert z kláštera "Qui Vire" z Francie. Dp. Robot byl ustanoven Apošt. prefektem tohoto území. Misionáři benediktini sem přišli, aby se starali o Indiány kmene Pottawatami, které vláda přesunula z Kansasu na jih do drsné kopcovité lesnaté krajiny. Jezuité, kteří se o tyto Indiány v Kansasu starali, nešli s nimi do nové rezervace, a tak se obrátili na benediktiny.

Jak těžká a strastiplná obět' to byla je zřejmo, že dp. Isidor Robot, tehdy 38letý se dožil jen padesáti let a zemřel r. 1887 v Dallasu, Texas.

Jeho nástupce, také benediktin, dp. Ignác Jean, druhý Apošt. prefekt, pokračoval v misijní práci do r. 1890. Roku 1891 byl ustanoven biskup Teofil Meerschaert, Belgičan z Mississippi jako třetí Apošt. prefekt, r. 1905, když toto území bylo zřízeno a biskup Teofil se stal prvním sídelním biskupem. Po čtrnácti letech se toto území stalo diecési (1905).

V 80-tých letech přibylo dalších 10 benediktinů z Francie. Dp. Tomáš Duperou byl převorem, později prvním opatem — (r. 1896), ale už za pouhý rok zemřel v prosinci r. 1897. Druhým opatem byl dp. Felix de Grasse, který už po sedmi letech umírá ve věku 63 let.

Hned v této době se zbudovaly dvě školy na území Sacred Heart (Nejsv. Srdce) asi 3 míle od městečka Konawa; jedna pro hochy a druhá pro dívky, většinou Indiány — protože jen několik málo bělošských dětí žilo tehdy v okolí. Mercy Sisters učily dívky.

Před prvním otevřením Indiánského území dp. Ignác Jean, Apošt. prefekt, měl tehdy historickou řeč k shromážděným v Purcell na velikonoce dne 21. dubna 1889; to bylo den před "Runem" (náběhem); k velkému davu lidí takto mluvil: "Indiáni mají z vás strach, neb jim zaberete jejich domoviny; bud'te k nim dobří, spravedliví, jak byste si přáli, aby jiní jednali s vámi. Jste civilizovaní, to znamená, abyste zachovali přikázání Boží k svým bližním v jednání. Já, jakožto sluha Boží, vás k tomu zapřísahám. To konejte a Bůh vám požehná, jinak sešle na vás trest." Druhý den přes 150,000 přistěhovalců učinilo náběh o domoviny.

Dne 15. ledna 1901 postihlo velké neštěstí Sacred Heart; kiášter i obě školy lehly popelem. Vše se ale brzy znovu postavilo, takže na podzim se mohlo pokračovat ve vyučování. Pokračovalo se zde do r. 1929, kdy klášter a kolej se přestěhovaly vedle města Shawnee a název se změnil na St. Gregory Abbey & College; je to na 40 mil východně od Oklahoma City.

Dnes zbývá ze Sacred Heart jen kostel z r. 1915, dva staré hřbitovy a jeden osadní a jen stará kamenná pekárna z kláštera. Osada pojímá dvě jižní části dvou okresů Pottawatami a Seminole; je to chudá krajina.

S krajanským pozdravem na všechny čtoucí

P. Václav Michalička

* * *

Drahý Otče Václave,

když se nedostanu k psaní, pozdravuji Vás, Vaši ct. sestru Marii, dp. Jana a všechno Vaše oklahomské příbuzenstvo aspoň na řádkách H.N. Děkuji Vám za ten poučný příspěvek pro naše čtenáře a zase nám někdy napište. Doufám, že Vám zdraví dobře slouží, protože tam máte v polích čistší vzduch než my v Chicagu. Bůh Vás opatruj.

Vděčně Váš

Fr. Vojtěch

WEST, TEXAS:

Vážení krajané v Národním Svazu a v Hlasu Národa,

zasílám vám všem srdečný pozdrav a doufám v Bohu, že jste všichni zdrávi, což vám ze srdce přeji.

Bud'te tak hodní a dejte mi vědět, zda-li máte nějaké obrázky s českou a i anglickou modlitbou z kanonisace sv. Jana Nepomuka Neumanna. Chci poslat obrázky jako upomínku na tuto velikou událost. Amerika má prvního svatého a ze všech národností ta veliká čest byla určena naší národnosti. První americký svatý, budiž jméno Páně velebeno, že jsme se tak veliké události dožili.

Jsem od Plzně jako náš zemřelý pan kardinál Josef Beran. 24. července jsme tu měli "Český den", i mši svatou jsme měli českou. Budu mít zase na co vzpomínat.

Letos jsme měli veliká horka a já se necítím dobře. Cítím se hrozně unavená a moc mě bolí nohy. 17 let chodím pěšky a pořád se mi dobře chodilo, až letos mě ty nohy začaly zlobit. Jsem i na ta stará kolena nerozumná, opatruji ten svůj domov víc než sebe. Nevěděla jsem, že budou taková vedra a že tak dlouho budou trvat. Dala jsem se do zalévání, aby mi všechno neuschlo a ted' mě z toho bolí celé tělo.

Tak už dost naříkání, nikdo mně pomoci nemůže. Pomodlím se raději za vás a za sebe a s pomocí Boží to půjde dál.

Zasílám na obrázky poštovní poukázku (money order) na $5.00. Z Čech nedostávám dopisy a nevím, zda se ztrácejí tu anebo v Karlových Varech. Za takových poměrů má člověk strach někam jet. Chtěla jsem jet v roce 1975 na Spartakiádu a musela jsem cestu zrušit a cestovní kancelář mi nevrátila zálohu, to jsou životní zkušenosti.

Pořád je mi líto, že naše vlast ztratila svobodu, nejdříve za Hitlera a ted' za komunistů. Pořád prosím: Bůh žehnej Americe, Bůh žehnej Československu, Bůh žehnej Argentině. Byla jsem tam, než Peron zničil ten hezký stát. Celý svět je změněný, už to není jako to bývalo. V rodinách je tolik nedorozumění, lidé jsou zatvrzelých srdcí, neústupní, namísto, aby se domluvili, raději se rozejdou a nenávidí se.

Modlím se modlitbu růžence a 6 Otčenášů na úmysl za dorozumění mezi lidmi, v rodinách a mezi státy.

S pozdravy vám všem modlím se za vás všechny

Anna Bukovjan

* * *

Milá paní Bukovjan,

Pán Bůh zaplat' za dar $5.00 za obrázky. Posíláme Vám několik obrázků, které jsem přivezl z Říma.

Až nám pošlou další (psali jsme o ně), tak Vám jich pošleme více. Zatím jich máme málo.

Rádi jsme si přečtli Váš hezký dopis. Pomodlíme se, aby Vás ty nohy tolik nezlobily. Musíte se ale šetřit, však už na to máte právo. Pracujte hlavně pomaleji, vždyt' i u nás se říkávalo: práce ani neuteče, ani ji nikdo za člověka neudělá.

S pěknými pozdravy za redakci Hlasu Národa

Otec Vojtěch Vít

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru ted' proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Ted' opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročisťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

LETEM SVĚTEM

Moskva. — V pátek 26. srpna pozdě večer vypukl z dosud neznámých příčin ve vrchních poschodích budovy amerického velvyslanectví v Moskvě požár, který hořel až do soboty ráno, kdy se po celonoční námaze sovětským hasičům podařilo oheň uhasit. Důvěřiví Američané jsou samozřejmě ochotni připustit, že to byla náhoda, způsobená elektrickým krátkým spojením. I to však lze — v případě potřeby — velmi lehce způsobit, potřebovala-li KGB něco na americkém velvyslanectví zneškodnit. Nejvíce bylo postiženo osmé poschodí, kde úplně vyhořelo politické, ekonomické a tiskové oddělení. Sovětským hasičům však nebyl dovolen přístup do 10. poschodí, kde jsou chovány tajné U.S. vojenské dokumenty. Americký velvyslanec Malcolm Toon se totiž obával, že mezi sovětskými hasiči by také mohli být tajní policisté KGB, kteří by se mohli pokusit násilně otevřít kovové skříně s tajnými dokumenty, stejně jako to učinili v roce 1964 při požáru britského velvyslanectví v Moskvě. Opravy čtyř vrchních poschodí, která byla ohněm postižena, budou podle odhadů trvat 3 až 5 měsíců.

• • •

Tokio. — Státní tajemník Cyrus Vance informoval japonského ministerského předsedu Takeo Fukuda o výsledcích své návštěvy v rudé Číně. Řekl, že cílem jeho návštěvy bylo pouze "zkoumat terén" a nikoliv nalézt konečné vyřešení problémů, stojících v cestě k normalisaci vztahů mezi oběma zeměmi. Peking totiž požaduje, aby Spojené státy nejdříve přerušily své diplomatické a vojenské vztahy s Taiwanem; pak teprve prý bude možno pomýšlet na plnou normalisaci vztahů mezi USA a rudou Čínou. Z Vanceho slov nebylo zjevno, že Spojené státy by pomýšlely na přerušení vztahů s Taiwanem v blízké budoucnosti. Kdyby to udělaly, byl by to další "Mnichov", který by USA nevěstil nic dobrého.

• • •

Lagos. — V hlavním městě Nigérie se konala pod záštitou OSN pětidenní mezinárodní konference o jihoafrické politické tradici oddělení ras, jíž se zúčastnilo na 1000 delegátů ze 60 zemí. V závěrečném komuniké přítomní vyzvali všechny země světa, aby přerušily všechnu hospodářskou, vojenskou a nukleární spolupráci s Jižní Afrikou a tak ji donutily k předání vládní moci černošské většině. Jihoafrický premiér Vorster na to odpověděl, že jeho země nevylučuje použití atomové energie pro jiné účely než mírové . . .

• • •

Manila. — President Ferdinand Marcos poněkud uvolnil výjimečný stav na Filipínách; když však asi 2,000 levicových studentů v Manile demonstrovalo proti jeho autoritářskému režimu, pohrozil, že výjimečný stav v zemi bude zase obnoven v celém rozsahu, budou-li pouliční bouře a protivládní demonstrace pokračovat.

• • •

Damašek. — Ústřední výbor PLO oznámil, že zůstane v opozici proti "manévrování" Spojených států a Izraele, které nechtějí brát ohled na "národní práva" Palestinců, a učinil výzvu k "eskalaci války" proti Izraeli. PLO neuznává rezoluci č. 242 Bezpečnostní rady OSN, uznávající právo Izraele na existenci a zároveň požadující vrácení arabských území, dobytých ve válce v roce 1967, protože v této rezoluci Palestinci jsou považováni nikoliv za národ, nýbrž pouze za uprchlíky. PLO trvá dále na těchto požadavcích: uznání práva Palestinců vrátit se do své země; zaručení jejich práva na sebeurčení a uznání jim práva založit nezávislý stát na svém území. Ani Izrael ani Spojené státy však tyto požadavky nikdy nepřijmou. A tak vedle Jižní Afriky doutná stále sopka i na Středním východě.

• • •

Taipei. — Vláda Taiwanu se obává, že Carterova administrace je rozhodnuta přijmout požadavky Pekingu pro normalizaci vztahů mezi Čínou a USA v následujícím pořadí: 1. Nejprve odejmout diplomatické uznání Taiwanu a udělit je pekingskému komunistickému režimu; 2. zrušit smlouvu z roku 1954, ve které se Spojené státy zavázaly hájit Taiwan; 3. a nakonec odvolat z Taiwanu 1,300 amerických vojenských poradců. Přistoupí-li Spojené státy na tyto podmínky, pak pekingský režim zahájí proti Taiwanu "válku nervů"; bude činit nátlak na země, které s Taiwanem obchodují; obnoví ostřelování z děl ostrovů Quemoy a Matsu; pošle své ponorky do Taiwanské úžiny. Těmito akcemi má být podkopána důvěra cizích investorů vůči Taiwanu, otřesena jeho ekonomie a postupně podlomena jeho vůle odporu proti rudé Číně. Přímého útoku se asi Čína na Taiwan neodváží, protože 600 tisíc mužů výborně vycvičené a moderně vyzbrojené taiwanské armády by bylo schopno tento útok odrazit a způsobit armádě komunistické Číny hrozné ztráty. — Kdo by pak už, ale Americe mohl vůbec věřit? At' si vláda ve Washingtoně nemyslí, že získá více úsměvů čínských komunistů, když Taiwan opustí a zradí. Naopak!

• • •

Chicago. — Na světě se občas rozšíří zprávy o různých podivných zjevech, jichž existence není dostatečně dokázána. Tak například parapsychologie se zabývá některými vzácnými zjevy v oboru duševna, o které se normální psychologická věda k vůli nedostatku vědeckých důkazů o jejich existenci či povaze nezajímá. Ještě před nedávnem se často mluvilo o létajících talířích a jiných neznámých předmětech, jichž existenci U.S. armáda sice popírá, avšak někteří lidé, včetně několika universitních profesorů ji připouštějí. Také se hodně mluvilo o lochnesské obludě. Noviny Chicago Tribune nedávno upozornily na jiný bizarní zjev, jehož existenci lékařská věda nechce vůbec připustit: případy nevysvětleného samočinného uhoření lidí. Z různých míst světa v různých dobách byly hlášeny případy lidí, kteří prý vlivem svého vnitřního tepla uhořeli na popel, při čemž však okolní předměty zůstaly ohněm nedotčeny. Jen v roce 1938 bylo v Anglii hlášeno 19 takových případů. Ve Spojených státech v r. 1951 uhořela na popel ve svém bytě v St. Petersburghu na Floridě 67letá paní Mary Reeserová. Při vyšetřování znalci vyslovili názor, že její tělo musilo po několik hodin být podrobeno žáru aspoň 3000 stupňů F, aby bylo spáleno na popel. Přitom však blízko stojící stoh novin zůstal ohněm nedotčen, stejně tak i jiné předměty; pouze vzdálenější zrcadlo žárem popraskalo a svíčky se roztavily. Od té doby prý došlo ve Spojených státech k několika podobným případům. Tento zjev "samočinného spálení člověka" se údajně uskutečňuje za velmi podobných okolností; vždycky jde o starší, tělnaté lidi, kteří byli za života těžkými pijáky alkoholických nápojů. Svědkové také tvrdili, že plamen, kterým tělo těchto lidí hořelo, byl modravé barvy, asi jako je plamen želatinového alkoholu "sterno", jehož bylo někdy užíváno k ohřívání jídla. Proto byla vyslovena domněnka, že v těle těžkých alkoholiků dochází možná k neznámé chemické přeměně, při které vzniká derivát alkoholu, podobný "sterno". Tato chemikálie pak samočinně vzplane. I při této domněnce však mnoho věcí zůstává nevysvětleno, a proto lékařská věda neuznává existenci zjevu samočinného spálení člověka. V některé náboženské literatuře byly dříve tyto případy považovány za důkaz existence pekla; bylo totiž předpokládáno, že postižení lidé byli spáleni "pekelným ohněm". Tento výklad je však jistě nesprávný.

• • •

Sydney. — V Austrálii vzbudila všeobecnou pozornost 28letá Angličanka Robyn Davidsonová, která úplně sama podniká pro americkou zeměpisnou organizaci "National Geographic Society" studijní cestu přes nehostinnou, téměř neobydlenou Gibsonovu poušť, pokrytou písečnými závějemi (dunami), solnými močály a trnitým křovím. Za dne tam teplota stoupá na 100 stupňů F, zatím co v noci klesá na bod mrazu. Však tam také už mnozí cestovatelé ztratili své životy. Celkem má Davidsonová urazit 1240 mil; ještě jí zbývá asi 400 mil, než dojde k cíli své cesty. Za dopravní prostředek užívá čtyři velbloudy, které si v Austrálii sama ochočila. Živí je i sebe konservovanou potravou a tím, co si sami najdou na poušti: různé bobule, listy, ještěrky a ponravy, které si Robyn pro sebe uvaří.

• • •

Addis Abeba. — Habešský vládce Mengistu Haile Mariam přiznal 25. srpna před rozhlasem v Addis Abebě, že habešská armáda je na ústupu před eritrejskými i somálskými povstalci. Každou chvíli prý padne některá strategicky důležitá posice, potřebná pro udržení jednoty země a pro úspěch habešské revoluce. Vyzval proto i civilní obyvatele své země, aby bojovali po boku habešských armád. Somálští guerilové jsou údajně už jen 200 mil od Addis Abeby, zatím co eritrejští už mají v moci 85 procent území provincie Eritrea.

• • •

Canberra. — Australská konservativní vláda dala po dvouletém studiu problému dolování urania své svolení k tomu, aby se jeho dolování zahájilo. Problém byl v tom, že bohatá austr. uranová ložiska byla objevena v území, patřícím australským domorodcům, bez jejichž souhlasu vláda nechtěla nic podnikat. Toto vydolované uranium je určeno hlavně pro vývoz; čeká se, že jeho prodejem australská ekonomie, která je ve velkých nesnázích, bude obohacena o bilion dolarů ročně. Vláda také vyhradila obnos 450 milionů dolarů na přesídlení domorodého obyvatelstva do jiných částí země z pozemků, na nichž byla uranová ruda objevena.

• • •

New Delhi. — Přední politické osobnosti strany Kongresu neboli strany bývalé ministerské předsedkyně Indiry Gandhiové obvinily nynější vládu ministerského předsedy Morarji Desai, že prý užívá trýznění, aby od bývalých spolupracovníků Gandhiové byla vynucena přiznání, že se za doby své funkce dopustili korupce. Rovněž obvinily nynější režim, že usiluje o zničení strany Kongresu a o zavedení v Indii systému jediné dovolené politické strany.

• • •

Bejrút. — Příměří v Libanonu je dosud stále velmi vratké. Dne 25. srpna vybuchla na jednom tržišti v Bejrútu bomba, která zabila osm lidí a zranila osm dalších. Nedaleko Bejrútu byl v téže době přepaden a v autě zavražděn jeden mohamedánský Drůz. Samozřejmě se neví, kdo byl původcem těchto atentátů.

• • •

Washington. — Pentagon oznámil, že Spojené státy poskytnou Íránu výcvik a logistickou podporu v hodnotě 800 milionů dolarů pro eskadronu ozbrojených člunů Cobra, vybavených přistávací plochou pro vrtulníky. V letošním finančním roce už tak USA Íránu prodaly za 3.4 bilionu moderní výzbroje a logistické podpory. Irán se totiž chce stát první vojenskou velmocí v celé Přední Asii, protože nedůvěřuje Moskvě ani Pekingu. Také pomýšlí na atomovou výzbroj; proto jedná se západními zeměmi o koupi atomových reaktorů.

• • •

Panama City. — President Carter a panamský marxistický diktátor gen. Omar Torrijos podepíší 7. září ve wash-

"PRASÁTKA SE ZTRATILY..."

(Obrázek z jihočeského života)

(Dokončení ze str. 5)

Ale tam nad náma, kde vedou se knihy o lidských duších, byla Jirkova duše v účtu ztráty škrtnuta, přenesena znova na účet zisku a tu červeně podtrhnuta, nebot', jak známo, nad hříšníkem pokání činícím . . .

* * *

Dlouho a něžně vzpomínal Jirka na zajímavé hosty, bečvářčina prasátka.

Kdykoli na ně vzpomněl Jirka, vždycky se mu před očima vynořila bříška oněch neviňátek, která mu připomínala bílou vestu pana barona o dvou řadách perlet'ových knoflíků.

A když zase na ně vzpomněl Antona, před očima jeho zalesky se dvěma řadami lesklé klapky tahací harmoniky "s pastony", jak je vídal na klatovském jarmarce, — svůj ideál.

Oba se těšili na výslužku, bečvářkou slíbenou, a chut' rozkousnutého kmínu na vepřovém sádle pečeného už od té doby Jirku neopouštěla.

* * *

Bohužel, Jirka slíbeného žebírka neochutnal, a to proto, že tehdáž za oné noci, když Barušku z vody vytáhl, neměl do čeho by se převlékl.

Stalo se následkem toho, že když bečvářka o pouti s kusem zlaté pečeně do mlýna přiběhla, ležel Jirka na palandě bradou vzhůru.

Umřel v noci.

Kosi, jikavci, pinkavy, čížkové a skřivani křičeli a zpívali v klecích o překot, ale kluk Antona plakal, až mu srdce usedalo.

Jirka kolenatej ležel, jak chodíval a stál skrčenýma nohama, takřka kleče, to se spravit nedalo.

Ale za to, co bečvářka udělat mohla, udělala, vlastním šátkem s krku mlynářovi hubu podvázala.

Nu, měla po pouti, celý den za nic nestála!

ingtonském Ústředí Organizace amerických států novou smlouvu o Panamském kanálu. Čeká se, že při této ceremonii budou přítomni i jiní vládci zemí Latinské Ameriky. Tato smlouva se stane platnou teprve až ji schválí U.S. senát a plebiscit panamského obyvatelstva. — Po oficiálních dobrozdáních bývalého presidenta Forda a tajemníka zahraničí Kissingera si tentokrát pospíšil s podporou připravené smlouvy i předseda největší americké federované pracovní unie George Meany. V pondělí, 29. srpna prohlásil na tiskové konferenci, že ve věci Panamského průplavu zaujímá toto jednoduché stanovisko: "To, že jsme před lety jeho stavbu dokončili na cizím vzdáleném území ještě neznamená, že je náš, a že tam máme zůstat na věky". — (I když se toto stanovisko zdá být na první pohled spravedlivé a "selsky bodře" promyšlené, není určitě v politicko-mocenských okolnostech dnešního rozděleného světa pro USA státnicky prozíravé, dokud panamský diktátor Torrijos je "jedna ruka" s kubánským rudým Castrem, který posílá na rozkaz — (a za peníze) — Moskvy své vojáky do Asie, do Afriky a připravuje další pro země Latinské Ameriky. — Pozn. redakce.)

• • •

Washington. — Podle nedávno vyšlé studie Americké národní akademie věd hrozí naší zeměkouli velké nebezpečí, bude-li podstatně zvýšen obsah kysličníku uhličitého (CO_2) v zemské atmosféře. K tomu by mohlo snadno dojít, kdyby v budoucnu světový průmysl se stal více závislým na uhlí než na zemním oleji a zemním plynu, jichž zásoby nebudou stačit. Toto nebezpečí je ještě zvýšeno tím, že člověk v Africe a v Jižní Americe stále více odstraňuje tropickou vegetaci, která fotosyntézou zpracovává kysličník uhličitý a tak pomáhá udržovat rovnováhu v atmosféře. Budeme-li tedy užívat převážně uhlí jako zdroje energie, obsah CO_2 ve vzduchu se ve 22. či v 23. století zvýší natolik, že následkem toho se na celém světě při zemi zvýší teplota atmosféry o celých 11 stupňů (6 stupňů C). To pak bude mít velmi zhoubné následky pro světovou ekonomii. Kraje mírného pásma naší zeměkoule, kde se rodí nejvíce obilí, vyschnou. Tak například americký "corn belt" se přemístí z úrodného amerického středozápadu do málo úrodných částí Kanady, zatím co americký středozápad se přemění v suchou step. Část antarktického ledu roztaje, čímž hladina oceánů stoupne o 20 stop. Níže položené pobřežní krajiny po celém světě budou zatopeny; rovněž budou zatopena pobřežní velkoměsta New York, Los Angeles, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Hamburg a jiná. — Závěry této studie jsou přesvědčivé, za předpokladu, že na celém světě se uhlí stane hlavním zdrojem energie; nebudou však platné v případě, že budou rozvinuty jiné zdroje energie, jichž užíváním nevzniká kysličník uhličitý, jako například: sluneční, geotermická či atomová energie. Také budou asi ještě objeveny i jiné zdroje energie, jež nám jsou dosud neznámy. Závěry zmíněné studie se rovněž nevztahují na blízkou budoucnost, protože následky zvýšeného obsahu CO_2 v atmosféře by se dostavily až teprve za dvě či tři století. Je tedy možno zatím s klidným svědomím přijmout plán presidenta Cartera, podle kterého v osmdesátých letech tohoto století se americký průmysl bude musit více než nyní spoléhat na uhlí jako zdroj energie, protože nebude možno dostatečně rychle zvýšit produkci zemního oleje a plynu, aby se vyhovělo stále vzrůstající poptávce. Obavy, že olejová a plynová pole by se mohla začít vyčerpávat jsou ovšem zcela oprávněné, protože nic netrvá věčně.

• • •

Lusaka. — Andrew Young, U.S. velvyslanec u OSN, a britský ministr zahraničí David Owen jednali v zambijském hlavním městě s presidenty Tanzánie, Angoly, Mozambiku, Zambie a Botswany o novém anglo-americkém plánu na mírové předání vládní moci v Rhodésii černošské většině. Jednotlivé části tohoto plánu mají být uveřejněny ještě tento týden. Young a Owen mají o něm nejdříve ještě jednat s jihoafrickým premiérem Vorsterem a rhodéským premiérem Smithem. Známo je pouze, že tento plán požaduje částečné rozpuštění rhodéské armády a úplné rozpuštění guerilových bojovníků Roberta Mugabe a Joshua Nkomo. Oba vůdci guerilů však už odmítli přijomut tento plán; rovněž mluvčí rhodéské vlády oznámil, že Rhodésie nikdy nepřijme žádný plán, požadující rozpuštění rhodéské bělošské armády.

Aby měl Ian Smith větší váhu a oporu bělošského obyvatelstva Rhodesie, konají se tam ve středu 31. srpna všeobecné volby.

• • •

Honolulu. — At' žijí mírní pivci — V "New England Journal of Medicine" byly uveřejněny výsledky šestileté studie, vykonané u 7,705 Japonců, žijících na Hawajských ostrovech. Podle této studie mírné denní požívání alkoholu poskytuje člověku jakousi ochranu před srdeční chorobou. Japonci, kteří pili každodenně malá množství piva nebo vína či whisky, byli mnohem méně vystaveni riziku, že budou postiženi srdeční mrtvicí, než úplní abstinenti.

• • •

Washington. — V důsledku prohlášení presidenta Cartera, že se připravuje návrh zákona, kterým bude legalisován pobyt některých kategorií cizinců, kteří přijeli do USA bez potřebných papírů, mnozí Mexikáni se o překot začali hrnout do Spojených států. V prvních třech týdnech srpna 1977 pohraniční policie zadržela celkem 50,705 Mexikánů, kteří se pokoušeli o přechod hranic Spojených států "na černo"; vloni ve stejné době jich U.S. hraničáři zadrželi pouze 33,495. Podle odhadů na každého Mexikána, zadrženého na hranici, se průměrně dvěma jiným podaří ilegální přechod přes hranice. V prvních třech týdnech srpna letos přišlo tedy do Spojených států asi sto tisíc Mexikánů ilegálně. Těm, kteří jsou na území Spojených států dále od hranic, a dostanou se třeba do Chicaga, hrozí už jen malé nebezpečí, že budou vypátráni a posláni zpět.

• • •

Washington. — Americké výzvědné družice a sovětská špionáž společně objevily, že Jižní Afrika připravovala na poušti Kalahari místo pro pokusný výbuch atomové bomby. President Brežněv o tom 6. srpna poslal dopis presidentu Carterovi. Obě mocnosti — Sovětský svaz a USA — pak spolu s Francií, Británií a Západním Německem učinily na jihoafrickou vládu diplomatický nátlak, aby upustila od svých původních plánů zhotovit atomovou bombu a konat s ní pokusy. Prozatím tak prý učinila. Podle holandských informací, Jižní Afrika však už atomovou bombu má dávno, a chtěla na to jen Sověty i Ameriku upozornit.

• • •

Neoga, Ill. — V neděli 21. srpna se sneslo tornádo na parkoviště pojízdných domů u Neoga, Ill. Přitom bylo pět lidí zabito, asi 60 zraněno, z toho osm kriticky, a 45 pojízdných bytů bylo zničeno.

JAR. ORLICKÝ:

O olupování mrtvých

Jedním zlořádem, který provází lidskou společnost, je olupování mrtvých. Za starých časů bylo zvykem při pohřbívání mrtvých dávati jim do hrobu jejich oblíbené šperky a zbraně. Nejvíce pamatovali na svou smrt egyptští faraoni. Jakmile se egyptský král ujal vlády, začal pro sebe stavěti pyramidu či hrobku. Mnohé z nich jsou do dnešního dne předmětem obdivu, jakož i předměty nalezené v hrobkách. Skvostné poklady krále Tutankhamuna jsme měli dokonce příležitost vidět na nedávné výstavě v Chicagu.

Vnitřek pyramid byl zařízen tak, aby i po smrti faraona odpočíval v přepychu. Mnoho cenností ve zlatě i drahých kamenech bylo uloženo do hrobky vedle mumifikovaného těla faraonova. Po uložení mumie byla cesta k jeho kryptě mnohokráte zatarasena. Už tehdy se počítalo s lidskou špatností, a proto postavili překážky, které měli zamezit nepovolaným vstup do pyramidy.

Touha po pokladech vedla v různých dobách lupiče k tomu, aby egyptské pyramidy vykrádali. Práce se dařila a mnoho pyramid tak bylo vykradeno. Podnikaví lupiči zbohatli. Vědecké výpravy, které chtěly později pořídit soupis věcí, uložených se zvěčnělým faraonem, našly jen ožebračenou mumii.

Ve středověku docházelo k vylupování hrobů šlechticů, o nichž se vědělo, že se nechali pochovati i s cennými šperky. Stávalo se tak sice zřídka, neb úcta k mrtvým velela nerušit jejich věčný klid pod trestem hříchu, ale stávalo se to.

*

V moderní době se lidé pochovávají bez pokladů. To, co zemřelý našetřil a nashromáždil, zůstává právně v rukou jeho rodiny. O jeho pozůstalost má zájem stát, aby se právně postaral o spravedlivé rozdělení dědictví podle poslední vůle zemřelého a vybral si z toho svou dědickou daň. Zákony stanoví, kdo jsou oprávněnými dědici. Není-li poslední vůle a jedná-li se o slušnější majetek, bývá to podrobeno dlouhému soudnímu jednání, které pohltí velkou část dědictví na úhradu soudních výloh. Byla-li učiněna řádná poslední vůle, stát ji respektuje a omezí se jen na stanovení dědické daně. Nejlepší způsob, jak naložiti s pozůstalostí, je dáti ji "do trustu". Tím se vyhneme dlouhému soudnímu řízení.

Vykonavatelem poslední vůle je třeba jmenovati osobu hodnou důvěry. Nejlepší bývá člen rodiny. Není-li nikdo z nich schopen tuto funkci vykonávati, pak právníci doporučují svěřiti vykonávání trustu bance. Vykonavatel trustu má nejen zákonem stanovenou odměnu, ale má i právo majetek spravovat a hospodařit s ním. Není-li v tom u soukromých lidí kontroly, svádí to k zneužití důvěry. Banka ale podléhá kontrole a nemůže připustiti, aby její úředník překročil svoji pravomoc.

Máme celou řadu případů, jak starší osamělé osoby jsou středem pozornosti lidí, kteří o nich dříve nevěděli. Snaží se získat jejich důvěru. Řady těch, kteří dnes číhají na kořist, se zvláště v USA rychle množí. Rozdělují si úlohy a vysílají ze svého středu k vyhlédnuté oběti tu osobu, o níž se domnívají, že může získati důvěru "kandidáta smrti". Nejdříve vyhlédnuté oběti poskytnou různou pomoc. Potom ji začnou zváti do svých rodin. Slibují jim, že o ně budou pečovat v době nemoci a smrti. Bývají to tak "ušlechtilí" lidé, že ani nic, dočista nic, nechtějí za své služby. Avšak, když získali jejich důvěru, usilují o to, aby jim bylo svěřeno vykonávání poslední vůle. Být vykonavatelem poslední vůle je cílem moderních olupovačů mrtvých. Lupiči při tom vystupují zcela legálně. Provádějí poslední vůli a pobírají za to zákonem stanovenou odměnu. Při tom manipulují majetkem zesnulých "přátel" tak, že se nakonec považlivě zmenšuje. Dokonce se staly případy, že zmizel úplně. Snad se ani nikdy nedovíme, kolik našich starších lidí "nalétlo" na přeochotnou péči těchto dobrodinců.

Proto pozor! Když budete dělati poslední vůli, nesvěřte se lidem, kterým se vykonávání poslední vůle stalo výnosným řemeslem. Oni myslí jen na sebe. Poctivé práci se vyhýbají. Chtějí žít na úkor vaší celoživotní námahy. Pozor tedy na moderní olupovače mrtvých!

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

POD ZÁŠTITOU DISTRIKTNÍHO SVAZU Č. K. V NEDĚLI, 17. ZÁŘÍ 1977 VE WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ, 2530 JIŽ. BLUE ISLAND AVE.

Spoluúčinkují: **Česká katolická jednota; Dvory katolických lesníků a lesnic; Jednota Katolický dělník; Katolický Skaut; Klub Domov; Pěvecký sbor Lyra; Moravská kulturní společnost; Katolické kluby, spolky a naše bývalé české osady.**

Výborná domácí kuchyně otevřena od 12. hod.; PROGRAM začne ve 2:30 hod. odpol. Hlavní projev: Prof. dr. František Svejkovský z Chicagské university. — Zábavní část: Moravská kult. spol. a Klub Domov, Šatlava — Stánky — Výhry. Od 5 hod. odpol. začne vyhrávat k tanci i poslechu známá kapela F. Zákrocký. — Vstupné: $1.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

2. kolo —

SLAVIA—OSTRAVA 2:1

Branky: Segmüller, Nachtman — Mrázek.

INTER—SPARTA 2:1

Branky: Novotný, Brezík — Boh. Veselý.

TRNAVA—BOHEMIANS 2:0

Branky: Čerešňák, Faudel.

PLZEŇ—PREŠOV 2:0

Branky: Barát, Jelínek.

DUKLA B. BYSTRICA—BRNO 2:1

Branky: Šimček 2 — Kotásek.

TRENČÍN—TEPLICE 3:0

Branky: Kovacz, Koronczi, Ančič.

LOK. KOŠICE—ŽILINA 2:0.

Branky: Kozák, Jacko.

Protože Slovan Bratislava je na mezinárodním turnaji v Barceloně, bylo odloženo utkání Dukla Praha—Slovan na 30. srpna.

★

I. národní liga kopané

2. kolo —

Skupina A

Kladno—České Budějovice 2:1, Viktoria Žižkov—VTJ Žatec 0:1, AŠ Mladá Boleslav—Příbram 0:1, Chomutov—Sokolov 4:0, Benešov—VTJ Tachov 3:2, VTJ Tábor—Ústí nad Labem 3:1, RH Cheb—Vlašim 2:2, TJ Xaverov—Děčín 0:3,

V dohrávce prvního kola vyhrál TJ Xaverov nad Viktorií Žižkov 1:0.

Skupina B

LIAZ Jablonec—VP Frýdek-Místek 0:1, Třinec—Moravská Ostrava 3:1, Opava—Bohumín 3:0, Vítkovice—Liberec 1:1, KPS Brno—Havířov 2:0, Gottwaldov—Vsetín 4:0, Olomouc—Pardubice 3:1, Poruba—Hradec Králové 1:2.

3. kolo —

Senice—VSS Košice 4:1, Ružumberok—Humenné 2:1, Martin—Pov. Bystrica 0:3, RH Bratislava—Spišská Nová Ves 0:0, Bardejov—Nitra 3:4, Púchov—Komárno 3:0, Dubnica—Kys. N. Mesto 3:2, Trebišov—Michalovce 3:0.

★

FC TORINO—ČESKOSLOVENSKO 3:1

Československé representační fotbalové mužstvo sehrálo další přátelské utkání jako přípravu na kvalifikaci se Skotskem (21. září ve Skotsku).

Italský tým hrál houževnatě a po zásluze vyhrál. V čs. mužstvu se opakovaly známé chyby. Drobné chyby v obraně a celá řada neproměněných šancí. Po prvních dvaceti minutách hry, kdy měl čs. tým mírnou převahu, pronikl Pivarník, obešel i brankáře, byl však sražen, ale pišťalka Itala Gonella zůstala němá. Branky: Pullici, Sala, Agariti — Józsa. Utkání sledovalo 30.000 diváků.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 28. srpna se hrálo druhé ligové kolo na Winnemacu. Ve čtyři hodiny odpoledne nastoupili na nezpůsobilém hřišti nejdříve první týmy Rams a Sparty. Sparta prohrála 5:1 a jediný gól dal Hall z trestného kopu. Velké chyby obrany (nikdo nedokázal odkopnout míč od branky), neproměněné brankové šance na začátku utkání (Cribari, Tsoukalas), rozbahněný terén a déšť byly hlavní příčiny porážky Sparty. Nehráli z různých příčin Rys a Ďuriš (jejich neúčast v obraně byla víc než znatelná), Mañásek, Vlčanský a Bricksi. Po tomto utkání ještě nastoupily o šesté hod. večer rezervy. Hřiště již v žádném případě nebylo vhodné na sehrání dalšího zápasu, ale rozhodčí nařídil hrát. Po 55. minutách hry nakonec rozhodčí ukončil zápas pro tmu a nezpůsobilé hřiště za stavu 5:1 pro Rams. Reserva Sparty hrála po celou dobu v devíti hráčích. K utkání se nedostavila polovina hráčů rezervy, kteří se zřejmě domnívali, že utkání se nebude konat.

Začátkem tohoto týdne přiletěl na pozvání Sparty Chicago slavný fotbalový internacionál a vynikající střelec, hráč Slavie Praha, Josef Bican.

I když Josefu Bicanovi bude 25. září 64 let, je stále aktivním sportovcem a dává branky v dresu starých pánů Slavie Praha.

I zde v Chicagu budeme mít příležitost ho vidět v dresu starých pánů Sparty Chicago, kteří budou hrát na hřišti Morton West proti prvnímu týmu Sparty. V příštím čísle Hlasu Národa přineseme přesné datum utkání.

Tuto neděli Sparta Chicago nebude hrát žádný ligový zápas.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, nebot' Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

SPORTOVNÍ BOJIŠTĚ VE TŘETÍM SVĚTĚ

Tentokrát vás nejprve seznámím s obsahem článku Nancy Scannellové z listu The Washington Post o masovém pronikání trenérů a sportovců rozvinutých států do zemí Třetího světa.

Některé americké sportovní skupiny, povzbuzovány morálně a někdy i finančně americkým ministerstvem zahraničí, rozšiřují své úsilí při pronikání do zemí Třetího světa. Ačkoli tělovýchova a sport patří k způsobům, jež oteplují vztahy Spojených států například s Kubou, Německou demokratickou republikou nebo Čínskou lidovou republikou, v zemích Třetího světa pokračuje jakási sportovní "studená válka". Loni utratilo oddělení pro mezinárodní sport amerického ministerstva zahraničí 216 tisíc, 302 dolary, z nichž 75 tisíc dolarů šlo do úřadu Roberta Jonese, ředitele mezinárodních sportovních programů Úřadu pro záležitosti výchovy a kultury. Dalších asi sto tisíc dolarů věnovalo americké ministerstvo zahraničí na sportovní zájezdy soukromých sportovních organizací, zbavených daňových povinností, jako například Americké radě pro záležitosti mezinárodních sportovních styků a partnerství, se sídlem ve Washingtonu... Čínská lidová republika mezitím utratila miliony dolarů budováním stadiónů a sportovních komplexů v Somálsku, Čadu, Zaire, Pákistánu, Tanzánii a v Sierra Leone. Německá demokratická republika umožňuje každoročně 25 procentům studentů slavné lipské tělovýchovné univerzity navštěvovat univerzitu zdarma na pětileté stipendium. Toto stipendium je udělováno zahraničním studentům, kteří ve velké většině pocházejí z Afriky. Sovětský svaz vyslal v roce 1975 do Třetího světa 7 tisíc sportovních trenérů a technických pracovníků. Německá demokratická republika vyslala v letech 1970 až 1974 72 tisíce 738 sportovců do 66 zemí, a Kuba za pouhý rok 1974 210 sportovců do 46 různých zemí. Ředitel mezinárodních sportovních programů amerického Úřadu pro záležitosti výchovy a kultury, Robert Jones, nedávno prohlásil, že východoevropské země a Kuba nám názorně ukazují, jak získat vliv prostřednictvím sportu. Podle Jonesových slov si jsou dobře vědomy síly sportu... Zatímco Spojené státy neposílají do zahraničí zdaleka tolik trenérů a tělocvikářů jako komunistické země, podle Jonesových slov vyjíždí každý rok do ciziny několik set amerických trenérů a sportovců soukromě v rámci vlastních cestovních plánů a programů. Americké ministerstvo zahraničí někdy tyto sportovce žádá, aby se zastavili ještě v jiných státech. Toto léto například 80 amerických sportovců a trenérů řídí sportovní soustředění v zemích Latinské Ameriky v rámci programu pro sportovní styky a partnerství. Zatímco američtí trenéři mají na starosti výuku košíkové, lehké atletiky, plavání, tenisu a některých jiných sportů, 12 amerických trenérů kopané se školí v Brazílii... Za pouhý rok své existence financovala Americká rada pro záležitosti mezinárodních sportovních styků a partnerství řadu projektů. V Teheránu v Íránu vedli čtyři špičkoví američtí specialisté v oboru sportovní výchovy čtyřdenní soustředění pro sto íránských kolegů.

Kapitán amerického basketbalového týmu, jenž získal zlatou medaili před rokem v Montrealu, Quinn Buckner, řídil s jiným americkým trenérem soustředění basketbalistů v Libérii, Guineji a v Keni.

K tréninku a soutěžím odcestoval do Polska tým amerických zápasníků. Zmíněná Americká rada také například zaplatila bulharskému olympijskému týmu v košíkové cestu letadlem z Vermontu do Buffalo, aby mu umožnila sehrát předolympijská střetnutí. Bulhaři jsou zato připraveni pomoci Američanům při rozvoji vzpěračského sportu. Bývalý olympijský vítěz v běhu, Američan Mal Whitfield, byl poslán trénovat lehké atlety do Etiopie. Na jeho pětitýdenní tréninkový tábor přijelo 52 atletů z deseti afrických států, z nichž se 38 kvalifikovalo na olympijské hry. Americká rada poslala do Toronta 40 slepých dětí na zvláštní olympiádu sportovců s fyzickou vadou. A konečně — organizovala instruktáž pro osm zahraničních trenérů lukostřelby.

Zmíněná Americká rada pro záležitosti mezinárodních sportovních styků a partnerství byla založena ministerstvem zahraničí, které ji subvencovalo částkou 35 tisíc dolarů. To ovšem zdaleka nestačilo a rada se musí sama starat o shánění finančních příspěvků. Mortimer Caplin, právník, který přišel na myšlenku založit zmíněnou radu, prohlásil, že pohlíží na sport jako na prostředek komunikace Spojených států s okolním světem.

* * *

DĚLÁ JEDNA VLAŠTOVIČKA JARO??

REGINA MARŠÍKOVÁ si vybojovala v Torontu titul mistryně Kanady v tenisu. Její úspěch ještě znásobuje skutečnost, že v turnaji nebyla ani nasazena. Regina své finálové vítězství nad Jihoafričankou Marisou Krugerovou 6:4, 4:6 a 6:3 přijala velmi skromně. Po utkání řekla novinářům, že měla velké štěstí a kdyby měla

„Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyt Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

PŘIJME SE —

Známá

MINAŘÍKOVA PEKÁRNA A CUKRÁRNA

v Ciceru, 5832 W. Cermak Rd. tel: OL 2-2854

HLEDÁ

přičinlivou a spolehlivou VÝPOMOCNOU SÍLU

do obchodu a do pekárny; znalost angličtiny není nutná; odpolední směna — od 12 do 6 hod. večer. Zájemkyně, hlaste se přímo v obchodě u paní M. Minaříkové.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Gu.4-1118
MARINA'S BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

ve finále za soupeřku Američanku Rosemary Casalsovou nebo Australanku Evonne Goolagongovou-Cawleyovou, byvala by pravděpodobně nezvítězila. Jiného názoru však byla Reginina soupeřka Krugerová, která v předchozích kolech vyřadila jak nejvýše nasazenou Casalsovou, tak i pátou hráčku turnaje Janet Newberryovou. Prohlásila, že Regina hrála na výtečnou.

Jak už jsem se zmínil, na turnaji hrála i Goolagongová-Cawleyová. Byl to její první turnaj po mateřské dovolené a jak se dalo očekávat, příliš se ji nevydařil. Byla vyřazena už v úvodních kolech a celkem proto ani nepřekvapuje, že odvolala svou účast na mistrovství Spojených států ve Forest Hills.

* * *

FINÁLE SPASSKIJ—KIRČNOJ

Bývalý mistr světa v šachu, sovětský reprezentant, Boris Spasskij, porazil v semifinále mistrovství světa Mad'ara Portische a probojoval se do finálového boje o právo utkat se s velmistrem Karpovem ze Sovětského svazu o titul světového šampiona. Finálovým soupeřem Spasského bude bývalý sovětský reprezentant, Viktor Korčnoj, který emigroval do Holandska. V druhém semifinálovém střetnutí totiž Korčnoj rozdrtil sovětského reprezentanta Polugajevského vysoko osm a půl ke čtyřem a půl bodu.

* * *

LETOŠNÍ PŘÍJMY TENISTŮ

Muži: 1. Jimmy Connors, $592,116; 2. Guillermo Vilas, $326,882; 3. Ilie Nastase, $259,432; 4. Dick Stockton, $255,563; 5. Bjorn Borg, $338,853; 6. Brian Gottfried, $225,818; 7. Vitas Gerulaitis, $195,450; 8. Eddie Dibbs, $163,359; 9. Wojtek Fibak, $154,909; 10. Adriano Panata, $143,121.

Ženy: 1. Chris Evert, $271,368; 2. Martina Navrátilová, $196,705; 3. Sue Barker, $139,081; 4. Virginia Wade, $109,293; 5. Rosemary Casals, $90,638; 6. Betty Stove, $85,785; 7. Kerry Reid, $53,431; 8. Mima Jausevec, $50,115; 9. Francoise Durr, $47,085; 10. Billie Jean King, $37,983.

Jižní Libanon se stal "náraznikovým územím"

Metulla, Izrael. — Za doby libanonské občanské války Izrael poskytl libanonským křest'anským "Falangistům" na jihu země přímou vojenskou, hospodářskou i zdravotní výpomoc ve výši 35 milionů dolarů, a zároveň nepřímou výpomoc v hodnotě asi 65 milionů dolaru. Izrael totiž zajistil námořní i vzdušnou blokádu Libanonu tak, aby se tamním palestinským milicím a mohamedánským levicovým armádám nedostávalo zbraní ze zahraničí. Vláda premiéra Begina nyní po prvé přiznala tyto skutečnosti. Izrael prý poskytl Falangistům 12,000 vojenských pušek, 5,000 kulometů, 110 tanků a značný počet obrněných vozů pro přepravu armády. Mimoto 1,500 libanonským vojákům se v Izraeli dostalo důkladného vojenského výcviku v zacházení s moderními zbraněmi.

Výpomoc Izraele se však neomezovala pouze na vojenský obor; Izrael také poskytl obyvatelstvu nejjižnější části země lékařské ošetření, zemědělské stroje a jiné potřeby, a také zavedl do tamních vesnic vodu i elektřinu a dal zbudovat potřebné cesty.

Díky vojenské pomoci Izraele libanonští Falangisté nejen mohli účinně bojovat proti palestinským vzbouřencům a levicovým libanonským směrům, nýbrž také dosáhli toho, že při podepsání příměří i potom syrská armáda nemohla bez jejich svolení diktovat Libanonu své podmínky příměří. Na jihu země byla palestinská ofenziva úplně zastavena.

Izrael si tak svou vojenskou, hospodářskou a humanitní výpomocí získal přízeň obyvatelstva v územním pásmu jižního Libanonu podél izraelské hranice. Někteří tamní obyvatelé nadále jezdí pracovat do Izraele, anebo tam prodávají své zemědělské produkty. Palestinští guerilové už nemají do tohoto území přístup a tak severní hranice Izraele je napříště poměrně bezpečná. Dříve palestinští guerilové právě z tohoto území podnikali své vpády do severního Izraele.

Političtí pozorovatelé říkají, že Izrael svou vojenskou, hospodářskou a humanitní výpomocí libanonským křest'anům dosáhl toho, že v územním pásmu na jihu Libanonu podél izraelské hranice vznikl jakýsi "vasalský stát", kde obyvatele poskytují svým izraelským ochráncům, na kterých jsou závislí, přátelskou službu "náraznikového území".

V Habeši jsou somálští rebelové na postupu

Addis Abeba. — Habešský politický vůdce Mengistu Haile Mariam přiznal před rozhlasem Addis Abeba, že somálské milice v krajině Ogaden na jinovýchodě Habeše stále postupují, že už dobyly měst Kebre Dehar, Weder a Degahubur, a že nyní soustřed'ují své jednotky k městům Dire Dawa a Harar; habešská armáda jim však údajně způsobila velké ztráty. Habešská vláda vyhlásila všeobecnou mobilisaci, zatím co somálský rozhlas v Mogadishu vyzývá habešský lid, aby povstal a svrhl Mengistův tyranský režim. Přitom se také sporadicky bojuje v severní habešské provincii Eritrei, kde rebelové už mají mít v moci na 90 procent území.

Habešská vláda obvinila somálskou vládu, že poslala do pouště Ogaden své armádní jednotky, aby pomáhaly tamním rebelům.

Milníky na životní dráze sv. Jana Nepomuka Neumanna

(Dokončení ze str. 5)

znající německou řeč, Neumannův noviciát spojoval duchovní přípravu s misijními cestami, aby kázal a konal apoštolskou práci v městě New Yorku, Rochester, Norwalk, Ohio a Buffalo, jakož i v klášteře redemptoristů u sv. Jakuba v Baltimore.

Dne 16. ledna 1842 Otec Neumann složil své řeholní sliby a byl prvním redemptoristou, který v Americe skládal sliby v této řeholní kongregaci.

* * *

V r. 1844 se Otec Neumann stal duchovním správcem osady sv. Filomeny v Pittsburgu a představeným řeholního domu. Se znamenitou podnikatelskou schopností dostavěl rozestavený kostel a získal si pověst horlivého duchovního správce a laskavého zpovědníka.

R. 1847 byl přeložen do Baltimore, kde byl ještě téhož roku jmenován zástupcem evropského generálního představeného a tím hlavním představeným redemptoristů v Americe.

V lednu r. 1851 byl ustanoven duchovním správcem **osady sv. Alfonsa** v Baltimore. Když přišel v létě do Baltimore František Patrick Kenrick jako arcibiskup, vyvolil si kněze Neumanna za duchovního rádce a zpovědníka.

A už 1. března r. 1852, právě na doporučení tohoto arcibiskupa Kenricka byl Neumann jmenován čtvrtým biskupem Filadelfie, ač se velmi zdráhal tento úřad přijmout. Za další tři týdny, dne 26. března, přijal biskupské svěcení v kostele sv. Alfonse v Baltimore a dne 30. března už byl ve Filadelfii. Po třech poradních schůzích o vyučování dětí v diecési založil biskup Neumann diecésní ústřední vzdělávací výbor (první toho druhu ve Spojených státech amerických) proto, aby dohlížel na stavby škol a obstarával schopné učitelstvo osadních škol. To bylo 3. května r. 1852 — tedy hned během několika prvních týdnů svého biskupského působení. Dne 9. května se vrátil do Baltimore, aby se účastnil První všeobecné rady všech biskupů ve Spojených státech amerických. Mezi jiným jednáním tato rada pověřila biskupa Neumanna, aby sepsal katechismus pro německé katolíky. V červnu zahájil nový biskup každoroční úřední návštěvy všech farností v diecési. Tím zavedl pořádek pravidelných biskupských vizitací, jimiž se má biskup seznámiti s věřícím lidem a oni s ním. Biskup Neumann tak navštívil jižní New Jersey, velkou část Pennsylvanie a osady v Delaware.

V dubnu 1853 biskup Neumann zavedl čtyřiceti-hodinovou popobožnost v osadě za osadou po celé své diecési jako první v zemi. V srpnu byl vydán německý katechismus, nařízený Všeobecnou radou biskupskou, jak výše udáno. Tento první Neumannův katechismus o 184 stránkách se dožil dlouhého trvání. Do roku 1889 byl několikrát opraven a měl jedenáct vydání.

* * *

R.1854 biskup Neumann vydobyl u civilního soudu významného rozhodnutí proti laickým kostelním výborům ve věci vlastnictví církevního majetku. **Dne 8. prosince téhož roku** vykonal svou návštěvu u papeže a zúčastnil se v Římě prohlášení článku víry o Neposkvrněném početí Panny Marie. Též byl účasten nového posvěcení znovu vybudované basiliky sv. Pavla za hradbami.

V únoru r. 1855 biskup Neumann při návratu z Říma navštívil své rodné město Prachatice v Čechách a pobyl tam týden u stařičkého otce a příbuzných poprvé a naposled. Dne 28. března se vrátil do Filadelfie, napsal druhý ze svých pastýřských listů o Neposkvrněném početí Panny Marie a nabádal všechny své duchovní správce, aby organizovali mariánské pobožnosti. Vzdor protikatolickým útokům, rostoucím dluhům, chudobě a nezaměstnanosti (zhoršené celonárodní depresí) na svých objížd'kách pobízel duchovní správce, aby zakládali školy a stavěli kostely, aby katoličtí přistěhovalci nebyli víře ztraceni. Jeho úřední cesty po rozlehlé diecési byly nebezpečné a často vyžadovaly velkou tělesnou námahu. Osobní příklad p. biskupa, jeho život v chudobě, organizování škol, stavění kostelů, dobrosrdečnost, laskavé slovo při zpovědi v sedmi řečích, nadšená kázání a obětavost — to vše mělo veliký vliv a probouzelo nadšení pro víru u jiných.

* * *

V dubnu r. 1855 se schválením sv. Otce spolupracoval na založení Sester sv. Františka ve Filadelfii. Sestavil i jejich řeholní pravidla.

R. 1857 přišla zpráva, že kněz James F. Wood je ustanoven výpomocným biskupem p. biskupu Neumannovi. Dne 26. dubna p. biskup Wood byl vysvěcen v Cincinnati p. arcibiskupem Purcell a biskupy Neumannem a Whelan z Wheeling v Západní Virginii.

Dne 14. září 1859 měl biskup Neumann po mnoha letech obtíží tu radost, že spatřil dokončenou báni katedrály svv. Petra a Pavla ve Filadelfii, dovršenou zlatým křížem. V říjnu založil diecésní nižší seminář v Glen Riddle a rozeslal pastýřský list, nabádající katolické rodiny k výchově povolání.

Dne 5. ledna 1860 Neumann šel po ulici Vine, a v blízkosti Třinácté ulice se zhroutil následkem srdečního záchvatu. Byl donesen do blízkého domu, kde skonal ve věku pouhých čtyřiceti osmi let, devíti měsíců a sedmi dnů. Dne 10. ledna po dojemných pohřebních obřadech byl pohřben v hrobce redemptoristického kostela sv. Petra na rohu Páté a Girard ulicích ve Filadelfii. Od té doby se jeho hrob stal posvátným místem modlitby a poutí na jeho počest.

* * *

R. 1886 byl zahájen arcidiecésní proces k zjištění pověsti o svatosti života biskupa Neumanna.

R. 1897 — po zdařilém splnění všech podmínek se strany arcidiecése, byl jeho beatifikační proces zahájen v Římě.

R. 1921 — papež Benedikt XV. prohlásil ctnosti biskupa Neumanna za "hrdinné".

Dne 13. listopadu r. 1963 — po podrobném vyšetření ia přijetí o'ou zázračných uzdravení byl biskup Neumann prohlášen za "blahoslaveného" papežem Pavlem VI.

V prosinci r. 1976 se oznámilo, že "kanonizace", prohlášení biskupa Jana Nepomuka Neumanna, C.Ss.R., za svatého se oslaví brzy.

DODATEK: — Dne 19. června r. 1977 Svatý Otec papež Pavel VI. slavnostně prohlásil před basilikou sv. Petra v Římě, že biskup Jan Nepomuk Neumann je světec, a že úcta a prosba k němu jakožto světci se schvaluje. Pak sloužil venku před obrovským zástupem duchovenstva, řeholníků, sestřiček a laiků papežskou mši sv. na poděkování Bohu za tohoto světce. Ke cti Boha, sv. církve a svatého biskupa Jana Nepomuka Neumanna, prvního svatořečeného muže a biskupa ze Spojených států amerických, původem z Čech — z německého otce a české matky — vzděláním z Čech — byl sv. Jan Nep. Neumann vepsán do kalendáře svatých církve Boží. — Svátek sv. Jana Neumanna je ustanoven na den 5. ledna, výročí jeho úmrtí, den, kdy byl uvítán do sboru nebešťanů.

PRODÁM —

(pro nemoc) — urychleně a výhodně dva krásné majetky 5 minut od moře a nákupního střediska. 4 plex — 9letý. 1. apt. je 2 ložnice, 2 koupelny, kuchyň, jídelna 18×22. — 3 apt. 1. ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna. Krásná zahrada (109×149); taxy: $590 ročně. Parking 8 aut. Cena: $82.000. Příjem $9240 ročně. Dobrá investice.

2. Dvojdomek — 2 ložnice, koupelna, kuchyně, jídelna na každé straně domu. Na majitelově straně navíc obývací pokoj (16×20); oplocená okrasná a ovocná zahrada (80×140). Taxy: $380 ročně. Cena dvojdomku: $64.000. Příjem $2920 ročně z jedné strany domu. Dobrá investice! Majitel je ochoten přijmout cenovou protinabídku, ale je třeba jednat rychle. Pište jen v případě opravdového zájmu. Za spravedlivých a slušných podmínek se dohodneme. Výtečná příležitost pro přičinlivou rodinu. Pište na adresu: Truchlik, N.E. 11 Ct., #2, North Miami Beach, Fla. 33161.

DR. KAREL HUJER:

CIVILIZACE NA PŘELOMU VĚKŮ

Proměny, Vol. XIV, Leden 1977

Úvodem

V dějinách národů a civilizací nadcházejí údobí, kdy se stává nevyhnutelnou nutností, abychom prozkoumali počátky, jež vedly ke kladnému rozvoji všelidského společenství. Jsou to především duchovní základy kultury, jejich zaměření, a tu je dlužno zvážit a porovnat jejich dnešní stav s původními ideály v nových podmínkách doby. Rozvoj vědy a technologie neporovnatelně zasáhl do života každého jednotlivce ve všech končinách světa. Jestliže tyto příležitosti nejsou včas podchyceny, pak spád a rozklad kultury je nezadržitelný. To, co se dosud nazývá západní civilizací, je právě v tomto kritickém období. A tu je nutno připomenout, že tato civilizace svojí vědou, svým marxismem z jádra západní Evropy, působí na obou stranách železné opony a vedle kdysi slibných počátků všude vytváří palčivé problémy.

Moderní civilizace je globální a proto je i mír ve světě nedělitelný

V našem věku civilizace je globální, není ohraničena řekami Eufratem a Tigridem, nebo vtěsnána do údolí Nilu, ale obepíná celý svět. Umělé družice dnes obletují svět šestnáctkrát každý den. Technologie a elektronika učinily všechny části světa tak vzájemně se prostupujícími a na sobě závislými, že každý omyl, který kdekoliv provádíme, se ihned rozrůstá do měřítka planetárního. A v těchto nových podmínkách doby člověk zůstává podstatně nezměněn nejen od starověku, ale i z doby kamenné, dosud nese tíhu rasismu a parokiální mythologie ve formě trvajícího nacionalismu. Nebude tedy divu, že se jednoho jitra občan probudí s poznáním, že svoboda ztratila svůj smysl v duchu Orwellova podání ve spise s názvem "1984". Moderní svět se liší od antického jen v rozsahu, nikoliv v morálce. To, co separatistický patriotismus prováděl pro obyvatele pouhých několika tisíců čtverečních kilometrů ve východním Středomoří, provádí dnes pro obyvatele celého světa. Atény a Sparta zanikly toutéž idolatrií, jíž se hrozebně ubírá i naše civilizace. Zatímco technologové válčících městských států s lučištníky dodávali pouze vozy s koňským potahem, anonymní vojensko-průmyslový komplex 20. století s armádou úslužných vědeckých badatelů a inženýrů dává k dispozici své ICBM s jadernou zbraní, která může zasáhnout kteroukoliv část světa a tak si dnes mocnosti vyhrožují vyhlazením celých měst, asi jako když vylejeme hrnec vařící vody na mraveniště. Převážná většina obyvatel světa je v trvalém a stále rostoucím hladomoru a vládnoucí blahobytná menšina se oddává Belšazárovým hodům a ignoruje příznačný nápis na stěně svých paláců a luxusních sídel. Myopická politika suverénních států obětuje miliardy na zbrojení za eufemistickým účelem "obrany" míru a přitom je neschopná postřehnout skutečnou náplň toho, co vytváří mír, který je nedělitelný.

Krise dnešní civilisace JE starého data

Průmyslová revoluce z konce 18. století svými úspěchy aplikované vědy neporovnatelně zvýšila blahobyt určité skupiny obyvatel Západu, ale vytvořila též problémy odlidštěného kolektivu davového robota, který s sebou přináší katastrofální sociální, ekonomické a politické důsledky. I když průběh dějů naznačuje, že nové války a revoluce jsou nevyhnutelné, tyto nic nezmění; přinesou jen novou sádku vládychtivých despotů. Stojíme před drtícím faktem, kde věda bez filosofie, bez moudrosti, se stává hrozbou lidstva. Hle příznak doby: lidí všude přibývá, ale člověk se ztrácí! Mechanický buldozer, jako moderní moloch, vítězí, přibíjí však člověka na kříž mašiny uprostřed pouště přerostlých měst. Člověk nedobyl Měsíc; byl to mechanický robot, který zvítězil nad člověkem a při dobývání prostoru ho uvěznil v kabině projektilu spolu s jeho odpadky.

Kritický stav západní civilizace nepostřehnutelně vzrůstal se slibnými dary renesančního procesu osvobozujícího florentinského humanismu. Od Leonarda da Vinci a renesance v posledních čtyřech stoletích, vynalézavost na poli vědy daleko předstihla vývoj té lidské moudrosti, jež se projevuje ve šlechetnosti, v nesmlouvavé oddanosti pravdě a v poctivosti. Člověk si počíná jakoby byl na lodi bez kormidla v bouři a vichru svých atavistických, animálních sklonů. Žádná mezinárodní nebo světová organizace není za těchto okolností schopna zajistit trvalý mír nebo svobodu malým i velkým národům jestliže tyto organizace nejsou upevněny oduchovněním jednotlivců, skupin a tím i celých institucí a kultury. V našem století, zvláště počínaje rokem 1914, jsme byli svědky krvavých válek, revolucí a rozvratů, jež daleko předstihují všechny lidské bouře předcházejících třiceti století antických a evropských dějin.

Marxismus-leninismus je ateistickou perverzí starých teokratických idei

Na troskách obou světových válek se vynořila Nemesis svůdného plazu marxismu-leninismu, který, jak naznačil křesťanský filosof Jacques Maritain, slibuje emancipaci kolektivního proletáře a zatím je to vychytralé masové zotročení lidské bytosti do takové míry, jaká se nikdy nenaskytla v dějinách světa. Marxovi a Engelsovi, kteří s Leninovou interpretací se stali zosobněním dogmatu nové ideologie, bylo takto předurčeno hluboce zasáhnout do dějinného zaměření západní civilizace. Již ten fakt, že vystupují na scéně v historickém momentu epochálního vývoje vědy, je pokládán marxistickými ideology za příznak doby, neboť nastávající doba vědy je věkem proletariátu. Ve skutečnosti je však marxismus-leninismus materialistickou a ateistickou perverzí teokratických idei. S vnadidlem zaslíbené lidské materiální blaženosti, komunistický totalitní svět buduje nerozbornou zeď svobozujícímu hnutí renesance. Tento ducha umrtvující materialismus odloudil slibnou Galileovu-Newtonovu první vědeckou revoluci na scestí Demokritova atomismu, podle něhož vesmír sestává z atomů a z prázdnoty, a tedy žádného Boha nepotřebuje. Když zbožný Newton matematicky formuloval univerzální zákon gravitační, sotva tušil, že tak dal základ k pojetí Newtonova vesmíru, který je deterministický, předurčitelný, vypočitatelný a tím upevnil Demokritův atomismus. V tomto vesmíru není tedy nic nadpřirozeného, není v něm nic, co by dříve nebo později lidský rozum nebyl schopen rozpoznat. Tento dnes antikvární světový názor inspiroval Marxe k iluzi ekonomického determinismu lidského robota, jemuž stačí jen mísa a úkryt. V marxismu veskerá důstojnost člověka je sesazena s trůnu důstojnosti s jeho žaludkem. A jak teolog Reinhold Niebuhr praví, "Komunistický svět živí iluzi vlády nad dějinným osudem člověka postupným rozšířením této vědecké metody, aniž by poznal, že cíl, který takto hledá zdánlivě jednoduchou cestou, vlastně představuje konečný problém a zoufalství lidské existence."

Odlidštěný člověk — masový robot a velkovýroba zbraní

Tedy s rozvojem technologie a materialistického názoru plynoucího z mízy vědeckých objevů, vedle úspěchů velkovýroby a komerciální expanze, vzrůstal kontrast mezi chudinou a bohatstvím rostoucích velkoměst. Vládnoucí komunismus svými průmyslovými pětiletkami tuto tendenci jen přiostřil. Jak dnes sledujeme, nikde není chudoba drásavější, než v bezzemkově bloudění odlidštěnou pouští moderního megapolisu. Již před půlstoletím východní mudrc, R. Thákur pravil, že "velkoměsto jako rakovina svým vzrůstem dělá dojem místní prosperity, žije však ze zdraví celého národního těla". Nic však neurychlilo spád problémů civilizace a porušení zdánlivé stability viktoriánské společnosti jako konec století míru rokem 1914. Od Vídeňského kongresu v roce 1815 do r. 1914 války se vyznačovaly povahou lokální. Obecně se předpokládalo, že občanská válka v Americe 1860—1864 a válka franko-pruská 1870—71 byly konečnou erupcí bouřlivého napětí lidstva. Napoleonské války byly posledními válečnými konflikty bez železnice a telegrafu. S rokem 1914 však začíná planetární rozvrat, který se zažírá jako rakovina do základů naší civilizace. A přece v předvečer francouzské revoluce, anglický historik a autor známého klasického díla o pádu říše římské, E. Gibbon, spolu s jinými intelektuály 18. stol. tvrdil, že mír je normálním stavem vyspělých národů. Nové zbraně jsou k dispozici civilizovaným národům. "Primitivní národy mohou jejich poznání získati za cenu odbarbaření a tím za cenu odříkání imperialistické chtivosti." Proč tedy slavné 20. století selhalo v těchto předpokladech? Rozvoj průmyslu a mezinárodní vědy měl učinit války nemyslitelné. Osvícené 19. století neporovnatelného pokroku vědy inspirovalo demokratické naděje a elektrizovalo zástupy chimérických vidinami slavné budoucnosti.

Když s porušením míru 1914 davové zástupy byly strženy iluzemi osvobozovacích nadějí, nikdo si neuvědomil, jaký bude zásah technologie do průběhu válečné vřavy. Vždyť to byla, jak Wilson nadšeně volal, "válka k ukončení válek" a k zajištění světa pro demokracii. V takovém zjitření nikdo netušil, že každá válka zasévá sémě nových konfliktů, ať je to válka vítězná nebo ztracená. Technologie, která nám dala velkovýrobu užitečných tovarů a blaženost automatizace, vytvořila tragiku odlidštěného masového robota a velkovýrobu zbraní k jeho konečné zkáze. Když frázovitá demokracie v bitevním nástupu zfanatizovala rozvášněné davy kouzlem vykresleným najatými demagogy, v horečném stavu nikdo netušil, že válečným barbarstvím a zločiny proti lidskosti padá jedna citadela svobody za druhou. Násilím nelze budovat lepší svět. Válka a revoluce vytváří pouze iluzi řešení lidských problémů. Hmotná zkáza obou světových válek a revolucí může býti sečtena, avšak duchovní a mravní zkáza nikdy změřena nebude. Sami, jako malý národ, dnes velmi bolestně vidíme výsledky obou světových rozvratů a násilí. Již první válka přinesla komunistické a nacistické koncentráky. Druhá světová válka sice likvidovala nacismus, avšak neporovnatelne rozšířila komunistický imperialismus a katastrofu otrockých sovětských gulagů, které se staly normální části sovětské ekonomie a laciné výroby.

Naše civilizace nemůže být zachráněna materiálně, ale jedině duchovní obrodou člověka

Stále si připomínám dojem ze tří citátů Woodrowa Wilsona na jeho hrobce ve washingtonské katedrále. Chronologicky naznačují postup Wilsonova myšlení. Sotva kdo vstupoval do světového osvobozovacího boje s větším idealismem než tento president Spojených států a citáty prozrazují elán sebedůvěry, s níž Wilson se nadšeně, jako rytíř, žene na válečné kolbiště. Avšak třetí citát, který byl posledním zveřejněným projevem Wilsonovým, ve funkci nejvyššího velitele amerických vojsk, praví: " V souhrnu celá věc spočívá v tom, že naše civilizace nemůže býti zachráněna materiálně, jestliže nedosáhne spásy především cestou duchovní. Může tedy být zachráněna jen tehdy, když bude prostoupena duchem Kristovým a tak jedině volná a šťastná uskutečňováním těch vlastností, jež mají své kořeny v duchu Kristově." Ano, v kritickém stavu naší civilizace, tím intenvizněji se mně jeví síla pravdy Kristovy, který připomínal, že jeho království není z tohoto světa. Účast na mnoha vědeckých kongresech v Evropě i Americe během minulého půlstoletí, putování čtyřmi díly světa, jen zvýšilo toto mé povědomí. Jak mnoho osvobozovacích procesů za tu dobu vedlo pouze k novému otroctví! Jak mnoho vlád míru vedlo k novým válkám! Jak mnoho osvoboditelů vsazených do sedla moci, se zvrhlo v surovější tyrany než byli ti, které odstranili!

(Dokončení v příštím čísle)

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

PRONAJMU —
4-pokojový byt v dobrém klidném sousedství (32. a Harding, Chicago) nejraději staršímu manželům. Volejte anglicky: LA 3-8942 a ptejte se na Mary Kuhar.

MICHAL STREJDA:

CHTĚL JSEM VIDĚT KRAJ SVĚTA, KUDY CHODIL TEN Z NAZARETA

Z cestopisu našich mladých krajanů-exulantů, kteří po sovětské okupaci Československa v srpnu 1968 vylétli z klece do světa.

(Pokračování z min. čísla)

V Nazaretě

V pondělí, v druhý den pobytu, nás brzo ráno probudil nejenom uřvaný kohout pod okny, ale i slunce, které přímo pálilo do nohou i v posteli. První pohled s balkónu (2. patro a hotel na kopci) byl úžasný. Plno domků okolo s rovnými střechami, na kterých je skoro všude zajímavý systém na ohřívání vody sluncem (zdarma), domky krásné a moderní, skoro bílé na bílých skálách a vysušené pobledlé zemi. Žádné cihly, vše je z betonu — zkrátka v případě nouze je každý rodinný domek vlastně malá pevnůstka srostlá se skálou. Po snídani se přiřítilo hejno taxíků(min. obsah 7 lidí), které nás převezlo přes město a byli jsme vysazeni přímo proti vchodu do nové basiliky Zvěstování. Je to krásná moderní stavba, pouze jednoduchost betonu a skromná výzdoba darovanými mosaikami různých států (i česká) je dokonalou ozdobou místa, které tvoří vlastní střed celého kostela. Jsou to vykopávky jeskyně a k tomu přistavěný kus obydlí, kde bydlela Panna Maria. Zde se tely odehrálo to úžasné: "Buď zdráva milostiplná! Pán s Tebou!"... Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria. Došla jsi milosti u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš..." (Lk 1, 28-31). Na tomto místě byla pak sloužena naše první česká mše svatá v této zemi. Potkali jsme tam i slovenského františkána, který nás ochotně provedl a ukázal všechny zajímavosti tohoto památného místa. Hned vedle jsme si prohlédli další kostel, postavený nad zbytky údajného obydlí sv. Josefa. O kus dál je "studna Panny Marie", kam asi i tenkrát chodila pro vodu, když i dnes je stále v používání. Potom byla chvíle volna k projití starého bazaru. — To jsem tedy viděl poprvé. Zmatek, křik a nelibá vůně, prodává se tam všechno; — úzké uličky, sem tam hromádka již špatného zboží (ryby atp.), prostředkem se ještě občas prodírá plně naložený osel i s pánem, který huláká na dav i na osla, kterého tluče klackem. Všude Arabové s těmi ručníky přes hlavu. Většinou nedělají nic, nebo kouří vodní dýmku, či lákají turistu k zakoupení souvenirů s příslušným smlouvacím obřadem. Jejich štěbetání (nesrozumitelné) se přestrojuje pouze při jednání s turistou do angličtiny, ale je slyšet i polština a hodně ruština. To jsou tedy mé první dojmy z ryze arabského města Nazaretu. V udaný čas opět hejno taxíků, hotel, a po obědě autobusem podél pohoří Karmel jsme vyjeli autobusem nad přístav Haifa, kde je svatyně Panny Marie Karmalské. Prohlídka a zase nákup různých zajímavostí a památek na Svatou zemi opět u bratra františkána (tentokrát národnosti jihoafrické — to jsem excelloval), potom pohled na moře a na Haifu (nádhera) a ještě zbyl čas a tak jsme sjeli rovnou k moři a v 5 hod. odpol. tam vlítli. Říkám, že lepší moře jsem nezažil. — Vcelku klidná voda, jemně nazelenalá, průhledná a krásně teplá. Hodina utekla jako nic a za chvíli jsme už projížděli moderním centrem Haify "domů".

V Káně galilejské, na jezeře Genezaretském, v Tiberias a v Kafarnau

V úterý hned ráno jsme opět vyrazili autobusem a po chvíli byla první zastávka v Káně galilejské. Podívali jsme se do kostelíka františkánů a tam jsme si připomněli, že někde zde vykonal Pán Ježíš svůj první zázrak — přeměnění vody ve víno. Při tom bych býval rád byl! — Ochutnali jsme nejenom vodu ze studně, ale i víno, které nám dal bratr františkán již nalité ve skleničce. Vyptávali jsme se ho, jestli nás nešidí, jestli nemá někdy pokušení víno pokřtít vodou, a jen se smál. Potom jsme uháněli vcelku pustou a vyprahlou krajinou k jezeru Genezaretskému — neboli Moři galilejskému. Jeli jsme trochu s kopce a dokonce jsme zastavili u cedule, která označuje mořskou hladinu "0". Pak jsme pokračovali dolů "pod ní", neb hladina jezera je něco přes 200 metrů pod hladinou moře. Dojeli jsme do městečka Tiberias a hned nasedli na menší motorovou lod'. Delší čas jsme pak trávili na její palubě při naší plavbě přímo na sever do města Kafarnaum. Pohled na jezero byl opravdu úchvatný. Nehledě na jeho rozměry (21×12 km s hloubkou 48 m) — je výskyt takového množství vody mezi téměř holými kopci s pískem skoro neskutečný. Škoda, že nebylo přes lehký opar vidět na Golanské výšiny, kde bychom jistě viděli i horu Hermon (přes 3 tis. m), která této krajině dominuje, často i se sněhovou čepicí. Ale i tak jsme si mohli představit, jak za Kristových časů zde rybáři lovili a jak jim asi bylo úzko, když je chytil vítr na jezeře a udělal na této vodní hladině pořádné vlny. Ale to už jsme vystupovali a hned u břehu jsme prohlíželi rozvaliny staré synagogy a zbytky kostela, který měl být postaven nad domem sv. Petra. Při tom jsme si četli výňatky z evangelií, ve kterých se popisují tato místa i události, které se tu staly za Kristova působení. Jenom kousek jsme popojeli (autobus už na nás dávno čekal) a vystoupili jsme na místě jménem Tabgha. Zde se připomíná mnoho událostí. — Již ve starověku se připomíná, že na místě u jezera vyvěrá sedm pramenů — (dodnes, jeden je hodně sirnatý a tak je odváděn stranou celého jezera, aby při malém průtoku vody nedošlo k otrávení vody v jezeře); zde došlo k zázračnému nasycení zástupů pěti chleby a dvěma rybami. To také připomíná mosaika na podlaze (vlastně jen její zbytky) kaple, která zde stála a zbytek ještě stojí. Tyto byzantské mosaiky jsou ze 4. století a tak zde mohl člověk uvažovat, jak je ten náš život krátký, kolik lidských generací už po těchto posvátných místech chodilo a kam ten náš svět kráčí. — O kousek dál stojí těsně na břehu jezera kaplička františkánů, kde je uvnitř skála (spíše takový placatý balvan), kde se mělo odehrát to známé přikázání sv. Petrovi: "Pas ovce mé!" (Jan 21, 15-17).

Po krátkém osvěžení nohou ve vodách jezera jsme vyjeli na horu Blahoslavenství. (Není to žádná hora, ale mírné návrší nad jezerem.) Stojí tam krásná kaple s velkými okny v podloubí, odtud je vidět celé jezero i s okolím. Zde pronesl Kristus své Kázání horské s osmerým blahoslavenstvím: — "blahoslavení milosrdní, čistého srdce, pokojní atd... nebot' oni budou vidět Boha! (viz Mat 5-8).

Druhou českou mši svatou nám sloužili naši kněží na této hoře Blahoslavenství. Hned vedle je klášter (italský), kde jsme u sestřiček dobře pooběd-vali. Někdo si mohl po obědě odpočinout ve stínu palem či napsat pár pohlednic — a dát je poště, která zrovna jela okolo se svým speciálním vozem či úřadovnou; někdo se mohl znovu kochat pohledem na celé údolí jezera a zajímavou krajinu — porost u vody zelený a čím dále tím sušší, protkaný rýhami starých zákopů a rezivými zbytky válečné techniky. Dříve vedla hranice mezi Izraelem a Jordánskem středem jezera, takže fronta vedla tudy.

Na Jordáně

Potom jsme uháněli zpět na jih podél břehu jezera, tam, kde je jedině pro turisty přístupný slavný Jordán. Pouze zde, při výtoku z jezera, je možno po krátké vojenské kontrole (vždyt' na hranice Jordánska je tu pouze 5 km) vylézt z autobusu a aspoň se postavit do té zelené vody, ve které kdysi Jan Křtitel křtil vodou své soukmenovce, kteří při tom vyznávali své hříchy. U této vody bylo řečeno: Sekera je už nasazena na kořen stromu, každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a spálen (Mat 3, 10). Zde jsme si též obnovili svůj křestní slib, který vlastně v útlém mládí za nás dali naši kmotři, a kteří tenkrát s našimi rodiči slíbili, že nás budou křest'ansky vychovávat.

Autem na horu Tábor (arabský taxikář při tom může také každého "proměnit" — ale na nebožtíka)

Ještě posledních pár snímků a zase autobusem kousek zpět okolo vojáků (úsměvy, mávání, palce nahoru — jasně že fandíme) a už opět stoupáme z této "podmořské" krajiny přes ceduli "Sea Level" a jedeme ke konečnému cíli dnešního dne, k hoře Tábor. Za chvíli vidíme tento kopec, i když podstatně vyšší, ale poněkud podobný našemu Řípu. Horu jsme objeli a na úpatí už je opět pár taxíků a. čeká nás překrásný výjezd křivolakou kamenitou cestou na vrchol. Množství ostrých serpentin je snad nespočitatelné a arabští taxikáři se svými delšími vozy (tři řady sedadel) dělají úplná kouzla" Jak je to jednoduché — pouze držet plyn a točit volantem jako mlýnkem na maso a jenom pořád houkat, kdyby totiž někdo jel seshora, ona ta cesta je jen pro jeden vůz! Nikdo dolů nejel a tak jsme št'astně dorazili na místo.

Zde, na tomto místě, tedy došlo k proměnění Páně. Zde zvolal sv. Petr ve svém nadšení (když viděl Ježíše hovořit s Mojžíšem a Eliášem): "Mistře, je dobře, že jsme tady. Postavíme tu troje přístřeší — jedno tobě, jedno Mojžíšovi a jedno Eliášovi". A opravdu se na toto nezapomnělo a v nynější basilice (postavené po 1. svět. válce italskými bratry architekty) je uvnitř pod jednou střechou umístěna trojice kapliček dle Petrova přání. Okolo jsou rozvaliny bývalých staveb, což je zde historie pravidelně se opakující: křest'ané postavili chrám a potom pohani zbořili a zase mnoho práce a utrpení mnichů a zase krvavé nájezdy — opravdu těžká byla (a bohužel i je) obrana míst, která jsou pro každého křest'ana posvátná. A v deváté kapitole odstavce 23 až 36) evangelia sv. Lukáše je psáno: "Když se modlil (Ježíš), změnil se mu výraz tváře a jeho šat oslnivě zbělel." A opravdu, jako by tu něco z této události ještě zůstalo ve výrazu průvodce na tomto místě. Je jím františkánský italský mnich, malý a kulat'oučký, který vesele a radostně pobíhal a vše ukazoval a byl nadšen, že se nám tam líbí a že ho pozorně posloucháme. Jeho radost byla převeliká, když jsme mu sdělili, že u nás v Československu a pak i v české Americe se jmenuje na paměť této hory též jedno město Tábor. Byl přímo nadšen, poslouchal s radostí náš zpěv a též nám potom něco zahrál. Nakonec se pochlubil, že je už vlastně od dvanácti let ve Svaté zemi, a že nyní dovršil padesáti let své služby na hoře Tábor. Je to opravdu podivuhodné a krásné — na to mám pěkné vzpomínky. Potom jsme se ještě dívali do kraje z této výšky šesti set metrů, kterou hora Tábor dominuje nad okolím.

Zpět do Nazareta

Tím jsme zakončili druhý den pobytu (sjezd do údolí byl podstatně horší, autobus nás zavezl zpět na hotel a po večeři jsme navštívili již náš známý restaurant, kde mladík (šéf) s námi klábosil o tom, jak se jim žije, vedle sedící Arabové se nám svěřili, že by se do arabských států nevrátili ani za nic, neb si zde dobře vydělají a žijí trochu civilizovaně a při tom jsme neustále ochutnávali různé speciality — vždyt' to byl vlastně poslední večer v Nazaretu a další den jsme už opouštěli tento severní kraj a vyráželi na jih, na Jerusalem.

Abych neopomněl — chut'ovky byly např.: speciální chleba (spíše placka), který se trhá rukama a tím se vytírají talíře s různými omáčkami, třeba se sesamu a jiného neznáma, k tomu Arak, čirá lihovina, která se při sebemenší přítomnosti vody okamžitě mléčně zakalí.

Vzhůru k Jeruzalému...

Tak jsme se ve středu ráno rozloučili s Nazaretem, opět udiveni, neb počasí se jaksi zhoršilo a my měli dojem, že se valící mračna trhají o balkon našeho pokoje; on přeci jen Nazaret leží v té hornatější části země. Náš autobus zamířil na jih a měl překonat těch něco přes sto kilometrů, které dělí Nazaret od Jerusaléma. Zajímavé je, že přesně takovou vzdálenost musí urazit též Jordán, který z Genezaretského jezera teče přímo na jih a končí v Mrtvém moři. Ovšem jeho tok je tak křivolaký, že na této stovce kilometrů dokáže Jordán "udělat" 350 km svého řečiště — což je jistě úctyhodný výkon.

...přes Samařsko...

Počasí se samo upravilo na normální teplo, skoro vedro, přes poledne na slunci k padnutí. Projížděli jsme územím Samařska a naše zastávka byla u kopce, na jehož vršku byly rozvaliny kdysi velikého města Samárie. Zajímavý pohled — z obilných políček vyrůstají mohutné antické sloupy a zbytky různých kvádrů — je tu klid na území tohoto bývalého velkoměsta. Nahoru i zpět jsme šli zkratkou, takže jsme se blíže seznámili s různými bodláky a pichláky, kterých je tam víc než dost. Další zastávka byla v městečku Sichem. Zde jsme se podívali k Jakubově studni, kde Ježíš řekl samařské ženě: "Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit."

(Pokračování příště)

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ

VIC TĚŠÍNSKÝ

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

INVESTICE — PŮJČKY

Dlouhá léta zkušenost

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Don Brosio vzpomíná zase toto: "Stáli jsme jednou s Donem Boskem na dvoře paláce Alfieri, šli jsme na návštěvu k jistému vznešenému pánu. Don Bosko byl oblečen svátečně, měl velmi starou kleriku i plášť už byl vetchý, klobouk byl velmi odřený. Podíval jsem se na botky, byly zalátané, pěkně naleštěné, ale co nevidím: místo tkaniček měl do botků navlečené inkoustem nabarvené motouzky. — 'Ale, Done Bosko, jiní velební páni, když jdou k velkým pánům, připínají si na botky stříbrné sponky, a vy máte v botkách provázky. To je už přece trochu mnoho. K tomu ještě máte kleriku trochu krátkou, provázky je vám vidět. No, děláte podařenou figuru. Počkejte okamžik, zaběhnu koupit vlněné šňůrky.' A už jsem utíkal. 'Počkej,' volá na mne Don Bosko, 'mám ještě jeden sold.' Vtom přistoupila žebračka a prosila o almužnu. Místo na šňůrky dal Don Bosko dva soldy žebračce. Koupit šňůrky mi už nedovolil, nač prý vyhazovat peníze."

Před svým odjezdem do Říma r. 1858 navštívil Don Bosko rodinu Maze de la Roche. Dcera hostitelova, slečna Lorenzina se zahleděla na zaplátovanou kleriku Boskovu. "Pane Done Bosko," pravila matka, "v těchto šatech nepojedete přece do Říma?" — "Ovšemže pojedu. To je nejlepší klerika v našem domě, není ani moje, půjčil mi ji Don Alasonatti." Don Bosko musil si opravdu dost často vypůjčovat od svých salesiánů lepší šaty, kdykoliv měl někam odjet, anebo navštívit nějakou vzácnou osobu.

Na cestách jezdíval vždy v třetí třídě. Kdysi uviděl jej přednosta stanice sedat do třetí třídy na lince Turin—Lanzo. Donutil ho, aby hned vystoupil a přesedl do třídy první, kde už sedělo několik kněží. Don Bosko poslechl, ale zažertoval: "Jedu jak hrabě nebo markýz, jenže jsem neplatil."

Don Bosko miloval chudobu i lidi chudobné. Vypravuje jeho sekretář Don Berto, jak doprovázel Dona Boska r. 1874 Římem a potkali žebráka prosícího o almužnu. "Don Bosko mi poručil dát mu několik soldů. Neměl jsem náhodou drobných a namítal jsem, že o almužnu prosí v Římě tolik lidí, že všem nemožno vyhovět. Don Bosko mi však řekl: "Nevíš, že je psáno: Dávejte a bude vám dáno?" — Na cestách, kdykoliv bylo třeba najmout povoz, přidal Don Bosko vždy kočímu kromě tarifové ceny i zpropitné, řka: "Toto je pro vás." Nešlo mi dlouho do hlavy, proč je Don Bosko vždy tak mimořádně štědrý. Don Bosko mi pravil: "Podívej se, když dám těm chudobným lidem zpropitné, mám hned příležitost říci jim i nějaké laskavé slovo, jehož oni tak potřebují. Kdo s nimi laskavě kdy promluví?"

Jednou se vracel Don Bosko z Mathi s Donem Aloisem Bussim a Donem Vigliettim. Na stanici si najali povoz. Když Bussi zaplatil vozkovi, otázal se Don Bosko: "Kolik jsi mu dal zpropitného?" — "Padesát centesimů." "To je málo," odvětil Don Bosko, vylovil z kapsy liru a poručil: "Přidej mu liru a popros, aby ji přijal. Kněz musí být velkomyslný k lidem, kteří rukama si vydělávají chleba. Byli jsme v kočáře tři, padesát centesimů za jednoho není mnoho."

Zvláštní láska Boskova patří těm, kteří z někdejšího blahobytu upadli do bídy. Jednou večer přivedl do oratoře starce, bývalého mistra. Byl bez zaměstnání a hladem někde na ulici omdléval. Don Bosko mu poskytl útulek po několik měsíců, až úřady donutily mistrovy věřitele, aby mu zaplatili své dluhy. — Jindy přišel k Donu Boskovi prosit o almužnu zuřivý sociální demokrat. Byl v bídě, neměl ani na košili. Don Bosko obracel kapsy na ruby, ale na novou košili neměl. Zahlédl však svou vyžehlenou košili na lůžku. Podal ji socialistovi, řka: "Zlata, stříbra nemám, ale co mám, to ti dám." Socialista zakoktal: "Ale do čeho se oblečete vy?" "O to se nestarejte!? Socialistovi vyhrkly slzy a odcházel se slovy: "Ach, kolik dobra může učinit kněz!"

Jednou se vrátili salesiánští chovanci z delší procházky a chlubili se, že byli tam a tam, kde je pan farář všechny pozval na oběd. Don Bosko se zhrozil. Znal onu faru a věděl, že farář je chudobný, jako kostelní myš. Nyní ještě se pustilo do skrovných jeho zásob tolik hladových krků. Don Bosko znal dobře bezedné krky své mládeže. "A co jsi tomu panu faráři dal?" tázal se Don Bosko kněze, který s chovanci na vycházce byl. "A co jsem mu měl dát?" "Ty nevtipo, měls dát do obálky stoliru, zalepit a při odchodu ho poprosit, aby si vzal od vás dárek na mši svatou za tebe a za tvé svěřence. Tak se to dělá. V jistých okolnostech nesmíme být až až opatrní na peníze. Pamatuj si to pro příště. Tvou nynější nepozornost napravím sám."

Don Bosko se mohl stát bohatým, ale z lásky k Ježíši chudobnému a k chudobné opuštěné mládeži miloval chudobu.

Láska k Bohu se v srdci Boskově snoubila a splývala s láskou k bližnímu, podle slov Páně: Druhé přikázání je podobno prvnímu: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého. Láska k duším sladila Donu Boskovi všechny útrapy životní a vnukala mu i vroucí a zvláštní modlitby za spásu duší. Na počátku svého apoštolátu prosíval Pannu Marii o tisíc míst v nebi pro své svěřence a říkával, že je má zajištěna. Když dílo jeho rostlo, modlíval se o dva tisíce míst, a konečně, až se salesiáni šířili i za hranicemi, zajišťoval si pro své syny v nebi sto tisíc míst, a byl přesvědčen, že bude vyslyšen. A říká se, že jeho horlivost šla ještě dál. Tyto prostoduché prosby Boskovy nám ukazují, jak důvěrně a dětinně se Don Bosko modlíval. Modlitba byla ovzduším jeho duše. "Don Bosko," praví jeho důvěrný přítel, "žil v ustavičném styku s nebem. Pracoval na zemi, ale duchem byl v nebi."

Žádný velký člověk není velkým v očích svého komorníka, praví přísloví. Ale i pro komorníka jest jeho pán, je-li světcem, opravdu světcem. Boskovým sluhou byl Petr Enria. Tento o Boskovi vyznává: "Žil jsem s ním dvacet pět let a viděl jsem se ho stále modlit. Kolikrát jsem jej zastihl vystupujícího po schodech a viděl jsem, že se modlí, ustal na chvíli v práci ve svém pokoji, a už se modlil." — Sluhu doplňuje sekretář Don Berto: "Dvacet pět let jsem byl svědkem jeho sjednocení s Bohem." — Toto sjednocení s Bohem nazval kterýsi salesián ustavičnou kontemplací, a podotýká: "Když nám Don Bosko na naše dotazy radil, mívali jsme dojem, že právě povstal od rozmluvy s Bohem."

Některým lidem se zdá, že v denním rozvrhu Dona Boska bylo pro modlitbu vyměřeno málo místa. Boskova usilovná činnost, jeho známý odpor ke zbožnosti, bijící tuze do očí, potom okolnost, že v jeho svatém životě není stop po jistých mystických zjevech, zdají se podporovati názor, že Don Bosko se nevyrovnal jiným světcům svou zbožností. Don Bosko nebýval ovšem u vytržení ducha, ale jeho srdce patřilo ustavičně Kristu Pánu a Marii Panně, s jeho rtů vystupovaly modlitby ústní, jeho duše se uměla pohroužit do modlitby vnitřní a z jeho srdce vyskakovaly co chvíle jako jiskry z výhně kratičké modlitby svatých vzdechů k Bohu.

Ani ve snách nenapadlo pokorného kněze Dona Boska, aby udával někomu nové směry duchovního života, ale bezděky uvedl do prakse starou a osvědčenou soustavu asketickou, nastíněnou slovy: Modli se a pracuj! Práce jej neodlučovala od Pána Boha, pracoval před Bohem a jedině pro Boha. Nic, ani nejrozmanitější denní zaměstnání, neodloučily jej od Ježíše Krista a jeho svaté Matky. Krista Pána a Pannu Marii míval neustále na mysli, jim se svěřoval, jim děkoval, jim lásku vyznával, je prosil a oni mu své pokyny vnukali.

Nedá se upřít, že mnoho nebeských pokynů dostal Don Bosko ve snách. Sny jej varovaly před nebezpečím, sny mu zjevovaly vůli Boží, sny jej osvěcovaly na jeho apoštolské dráze. Skoro v každé kapitole této knihy byla zmínka o Boskových snech. Některé byly i popsány. Většina snů je jakoby zpečetěna nebem. Nebojíme se tedy vyznat, že mnohé a mnohé sny Boskovy pocházely znebe. Don Bosko tak věřil sám a pravil svým důvěrným přátelům: "Moje odpovědnost mě přímo drtí. Třesu se, když na ni pomyslím. Jak hrozný počet bude mi vydati Pánu Bohu z milostí, jež jsem od něho přijal." Možno říci, že Don Bosko postřehl zřetelně mnoho věcí, a že Panna Maria je krok za krokem uskutečňovala. V každé minutě, při každé příležitosti se její působnost projevuje. Ona nás viditelně chrání ve všech nebezpečích, udává nám, co nutno doplnit, a pomáhá nám, abychom to vykonali.

Kardinál Vives, první žadatel beatifikačního procesu Boskova, podotkl správně, že nikdy nestudoval aktů tak přeplněných věcmi nadpřirozenými. A Pius XI. prohlásil dva měsíce před beatifikačním dekretem, že v životě Dona Boska mimořádné se stávalo něčím obyčejným, a nadpřirozené přirozeným.

Aby i čtenáři, kteří rádi čtou o věcech mystických, byli upokojeni, buď zde uvedena zajímavá událost ze života světcova.

V roce 1878 seznámil se Don Bosko v Toulonu s rodinou, která jej potom až do jeho smrti svým dobrodiním zahrnovala. Svou velkomyslností a štědrostí patří ta rodina mezi největší dobrodince podniků salesiánských. Z pokladny hraběte Colleho stěhovaly se miliony do rukou Boskových. Kdykoli býval Don Bosko v nejhorší nouzi, jel k panu hraběti Collemu a vracel se s potřebnými obnosy.

Manželé Colleovi měli jedináčka, velmi inteligentního, ale křehoučkého. Byla to duše andělsky čistá, přívětivá a dobrota sama. Don Bosko jej znal dvě léta a zamiloval si hocha nesmírně. Každou zimu se spolu setkali a rozmlouvali. Bohužel dostal mladistvý Ludvík Colle souchotě a zemřel sedmnáctiletý. Don Bosko byl několik dní před smrtí u jeho lože.

Důvěrné styky Boskovy, navázané s mladým Colleem za živa, nabyly po jeho smrti rázu opravdu podivuhodného. Don Bosko vídával Ludvíka co chvíle na svých cestách jako průvodce, z úst slýchal při různých příležitostech rozkazy nebeské, často se spolu bavívali důvěrně v pokoji, jako za dnů, kdy Colle žil.

Co zde napsáno, vypravoval Don Bosko sám.

Několik dní po smrti hochově zpovídal Don Bosko po mši svaté v sakristii u Panny Marie Pomocnice. Najednou přepadla jej jakási roztržitost a vtom spatřil mladého Colleho, zařícího radostí, bavit se s jinými hochy v rozkošné zahradě.

(Pokračování příště)

Sovětští vědci studovali případy staletých lidí

Moskva. — Sovětský svaz se chlubí, že má 19,304 lidí, jimž je 100 let nebo více; z toho jich asi 5,000 připadá na vysoce položenou Georgii. Podle sčítání obyvatel z roku 1970 prý v Sovětském svazu připadá osm staletých lidí na každých 100,000 obyvatel, zatím co ve Spojených státech tento poměr je pouze 1.5 ku 100,000. Svět si z toho má proto udělat závěr, že komunistický systém je lepší než kapitalistický — protože má více staletých lidí!

Vědci sovětského Gerontologického ústavu v Moskvě studovali životy těchto velmi starých lidí a nalezli různé důvody, vysvětlující jejich vysoke stáří. Hlavním lékem proti předčasnému stárnutí je práce. Všichni, kteří se dožili vysokého věku, byli velmi aktivní, a to až do posledních let svého života, nikdo z nich neměl tendence k zahálčivosti. Stáří nemá být dobou sedění, nýbrž činnosti. Dále sovětští vědci shledali, že lidé, kteří se dožili vysokého věku, žili ve šťastném manželství, že měli hodne dětí, žili na vysoce položených místech, jedli střídmě, a to prostou, přirozenou stravu, pili čistou vodu ze studně a byli velmi hovorní. Střídmé pití vodky a střídmé "fajčení" těm stoletým nijak neškodí.

Tyto závěry sovětských vědců se celkem shodují s nálezy, k nimž dospěli vědci západního světa, kteří studovali život staletých západ'anů; západní vědci pouze navíc ještě radí těm, kteří chtějí žít dlouho, aby se varovali kouření a nemírného pití alkoholických nápojů.

Sověti uvádějí případy lidí, jimž prý je 130 let i více a stále ještě pokračují ve své práci pro "budování socialismu" — jeden jako truhlář, jiný jako vinař či ovčák, jiný opět jako kolchozník či obyčejný dělník. V roce 1972 zemřel ovčák Shirali Mislimov, údajně ve věku 167 let. Západní znalci však považují tato čísla za hodně přehnaná, a to zejména kvůli propagandě. V žádném případě není možno dokázat jejich pravdivost, protože v dobách, kdy se tito lidé narodili, v carském Rusku ještě nebyly zavedeny obecní matriky a tak o jejich narození neexistují žádné záznamy. Prý ve skutečnosti jen velmi málo lidí na světě se dožije věku 110 let.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snažívé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VOICE OF THE NATION

Brazilian Society for the Defense of Tradition, Family and Property (TFP) — protests Vatican 'Detente' policy

On receiving recently the credentials of the new Brazilian ambassador to the Holy See, Pope Paul answered the greetings of the diplomat by delivering an allocution referring to the internal situation in Brazil. In this connection, Prof. Plinio Correa de Oliveira, President of the National Council of the Brazilian Society for the Defense of Tradition, Family and Property (TFP), sent His Holiness a telex with a respectful and lucid commentary on the perplexities caused by the policy of 'detente' of the Vatican as it is being practiced today.

It is necessary to point out also that on July 6, 1977, on p. 4, the daily newspaper "L'Unita", organ of the Italian Communist Party, commenting on the words of Pope Paul, made good use of them with evident satisfaction.

In a letter to the Papal Nuncio in Washington, the American Society for the Defense of Tradition, Family and Property (TFP), a civic, anti-communist organization, has manifested its full support of the telex by Prof. de Oliveira, which follows:

*

Sao Paulo, July 7, 1977

Most Holy Father, Paul VI
Vatican City

Moved by its profound and filial veneration for the infallible Chair of St. Peter, the Brazilian Society for the Defense of Tradition, Family and Property (TFP) is convinced that it fulfills a duty in bringing to the attention of Your Holiness its reflections and feelings regarding pronouncements and attitudes of Your Holiness concerning the exercise of sacred principles of the natural law and of Christian morality in Brazil and in the contemporary world.

This Society is perplexed, Most Holy Father, on noting that the allocution given by Your Holiness on the 4th of July to the Brazilian ambassador makes clear your paternal solicitude in the face of violations of human rights which in the belief of Your Holiness have occurred as a result of repressive acts against Communist agitators. But this allocution contains no censure whatsoever of the systematic and cunning violation of human rights that international Communism based in Russia has been committing for decades in our territory by continually instigating class struggle and social revolution, with a clear violation of our sovereignity. This instigation is favored — how it hurts us to say it — by the attitude of cordiality, when it is not of involvement, on the part of clergy and laity of the so-called Catholic left with the Soviet dealings. Some examples are certain poems and doctrinal affirmations of Msgr. Pedro Casaldaliga, Missionary Bishop of Sao Felix do Araguaia.

The cordial relations existing between the Vatican and the Russian government lead us to expect that a protest of Your Holiness could influence the Soviets to cease the subversive pressure they exert in Brazil and in all of Latin America. This pressure is felt like a real nightmare by the families of Brazil and of the brother countries. By helping to eliminate this pressure, Your Holiness would be giving most valuable support to diminish the Communist danger, and eliminate thus the occasion for the excesses of anti-communist repression mentioned by Your Holiness.

We also take the liberty to say that if the concern of Your Holiness, reaching over the ocean and the frontiers of our country, becomes alarmed with the aforementioned exesses in a public pronouncement, we hope that with the greatest urgency Your Holiness will make it clear publicly to the Communist governments the horror of the atrocities committed continually on the peoples that they dominate. Examples of these atrocities are the repressive measures taken just a few days ago against the Russian dissidents, as well as the massacre carried out by Ethiopia's Communist government against thirty thousand opponents.

Above all, it seems to us that the unfortunate Vietnamese families who fled from Communism and who drift around the seas of the Far East in flimsy boats deserve an important and paternal manifestation of help and protection on the part of Your Holiness. These families are in the worst state of misery and are not assisted by the non-Communist neighboring governments, who presumably are coerced by some kind of Communist pressure. We implore, therefore, that Your Holiness make a gesture with world-wide repercussions that may alleviate their sad fate!

We respectfully ask Your holiness to forgive us if we add that the public silence of Your Holiness regarding facts like these leaves us most painfully perplexed.

Expressing these feelings to Your Holiness, which we are certain are not only ours but also those of innumerable Catholics of Brazil, Latin America, and the whole world, we help to avoid the further growth within the bosom of the Holy Universal Church of a group of her sons who are staunchly faithful, afflicted but until now systematically silent. This group grows day by day and is forming a sorrowful category of people within Christianity who are relegated to something much like a catacomb, along the lines of the Church of Silence behind the Iron Curtain.

Asking the blessing of Your Holiness, we remain, with all veneration.

P

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FACTS ABOUT PROFITS

The American system of producing food, clothing, housing, and general merchandise is often defined as a free, private, enterprise economy. This simply means a system under which private individuals are free to own and cultivate their farms, and free to sell their products on the open market. Other men are free to develop and operate large or small private businesses. Still others may use their freedom to join together and form large or small corporations.

The money which is left over after expenses and which is used to improve and expand the business and to support the families involved in the enterprise is called profit. Without profit no private enterprise could long survive.

In fact, more than 50 percent of all private enterprises started in America actually fail in less than 5 years, chiefly because they don't make enough profit to keep going. Many others make a very small profit, and survive only on the hope of a better day.

A few, like I.B.M., Amway, Sears, International Harvester, Del Monte, and Winchester become popular enough to become national and international in scope, and endure for many years. This system has made America more productive than any other nation, at any given time.

The most popular alternative system at this time is Communism under which the government owns the farms and employs the workers, and owns all the businesses, large and small, and under which the efficiency and the productivity have never approached that of free private enterprise.

But since the Communists aspire to total world control, and since this requires the elimination of all private enterprise, it is to be expected that Communist minded people will be constantly at work to undermine faith in private enterprise.

As a result the youth of America are getting far more encouragement to believe in liberalism and socialism, and basic principles of Communism, than in private enterprise. Yet socialism, liberalism, and communism, are promoting the very things that destroy faith in private enterprise.

A startling example is in the findings of a nation Gallup poll taken in 1975. It was reported that the average high school student in America believed that American corporations were making 35 percent profits on the sales dollar. The same poll showed the college students believing the figure was 45 percent. This is very inexcusable, in view of the fact that American corporations have never made an average profit above 6 percent any year in 30. A very effective job is being done to turn our youth against private enterprise — not on its record, but on a misunderstanding about its record.

Instead of a profit system, private enterprise should be thought of as a profit and loss system. Success comes only when the enterprise succeeds in offering a product people want, and at a price people are willing to pay.

Critics claim that our society places profits before people and suppresses the weak.

How can one be placing profit above people when the free enterprise economy is the most profitable for the most people? The Southwestern Bell Telephone Company published the 10-year employment record of 50 large industrial companies. This study shows that the 25 more profitable companies increased employment by 20 percent. But, during the same period, the 25 less profitable companies reduced employment by almost 10 percent. It is successful companies that make new jobs.

"The profit system is the only one compatible with our political, moral and economic traditions. Only under the profit system has man attained those ends by which we set so much store, independence, ownership of property, savings, a sense of responsibility, a rational planning of one's own life, and, that greatest boon of all, the freedom of choice and the courage to make it." (U.S. News and World Report, March 27, 1961, p. 119.)

The profit system in the free enterprise economy "is the fairest system yet devised for rewarding those who contribute to the public welfare. In socialistic systems, success and material rewards are usually dependent on political favor. But in the U.S. economic system, success or failure, profit or loss is decided in a very impersonal manner by the consuming public. The sole judge of whether a product 'sells,' and hence whether the investor earns a profit, is the anonymous consumer."

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

News from Sacred Heart Convent,, Lisle, Ill.

On Wednesday, August 24, Sister Mary Cecilia Havranek celebrated her 60th anniversary of religious vows as a Benedictine of Sacred Heart Convent. Sister Mary Regis Moniak observed her Golden Jubilee, and Sister Christine Kouba her Silver Jubilee.

The renovation of vows was part of the Eucharistic Liturgy of Thanksgiving offered in the Sacred Heart Convent by the Right Reverend Thomas Havlik, O.S.B., abbot of St. Procopius Abbey. Concelebrating with the Abbot were Father John Kouba, S.D.S., brother of Sister Christine; Father Philip Timko, O.S.B., convent chaplain, Father Ronald Rigovsky, O.S.B., Father Robert Buday, O.S.B., and Father Jacob Hillyer, O.S.B., of St. Procopius Abbey; Father Thomas J. Fleming, Father Eugene Parnisari, Father James Lennon and Father Remy Stiglitz, O.F.M. Assisting at the altar were Brother Timothy Navin, O.S.B., and Brother Edward Arambasich, O.S.B.

In the homily Father John Kouba stressed that this celebration cannot simply commemorate the past which will never return. It must also look forward to the future. There is a positive need to celebrate intended or hoped for growth.

All three Jubilarians taught in Chicago and suburban schools as well as in out-of-state schools. Sister Mary Cecilia served as principal of St. Joan of Arc schools from 1951 to 1954. Sister Mary Regis spent her last six years of teaching at St. James school in Glen Ellyn, after which she remained at the Priory to serve as sacristan, a duty she is faithfully executing to this day. Sister Christine was principal of SS. Cyril & Methodius school in Joliet for five years from 1967 to 1972. She then served as parish sister at St. Joan of Arc school for a year. Sister is now experiencing her lifelong desire to serve the sick by training for an LPN at Western Wisconsin Technical Institute in LaCrosse, Wisconsin.

MDA 11 Hour Skate-a-Thon Skaters Roll at Disco Wheels Roller Rink

Lights, top hit music, played by a Chicago Top Disc Jockey, and the sounds of skaters rolling for charity is the scene for the 1977 Jerry Lewis Muscular Dystrophy Association Skate-A-Thon at the Disco Wheels Roller Rink, 4150 W. 55th Street, Chicago, Illinois on Sunday, September 4, 1977 starting at 11 A.M. to 10 P.M.

Roller skaters enlist sponsors when then pay them a predetermined amount of money for every hour or mile they skate. Each hour of skating represents 7 miles. Skaters remaining the full 11 hours will have completed 77 miles.

The proceeds from this and other Skate-A-Thons across the country will be collected and donated to the Jerry Lewis Labor Day Telethon for Muscular Dystrophy by the Roller Skating Rink Operators Association (RSROA), the sponsoring organization who last year contributed $1.6 million.

Healthy youngsters skating so others can walk is a major fund-raiser for the MDA, which supports 275 neuromuscular disease research center and maintains a total of 150 free diagnostic centers.

The Disco Wheels' Skate-A-Thon will feature Guest Disc Jockey, Greg Brown of WMET, and prizes for the Boy and Girl raising the most money will be given. Registration forms are available at Disco Wheels Roller Rink during any public skating session.

For more information, contact: Manager, 767-1800.

48TH SLOVAK NATIONAL DAY

WOZNIAK'S GROVE

2530 SOUTH BLUE ISLAND AVENUE
(one block east of Western Avenue)

SUNDAY, SEPTEMBER 4, 1977

SPONSORED BY

Slovak American Organizations of Chicago & Suburbs

AT NOON
PROGRAM 2:30 P.M.
DANCE 5:00 to 9:00 P.M.

DONATION $2.00
(at Gate $2.50)
$1.00 Children (under 12)

Frank Sloboda Orchestra

The James E. Strnads celebrate their golden jubilee

Mr. & Mrs. James (Lillian) Strnad celebrated their 50th Wedding Anniversary at a High Mass at St. Odilo Church, Berwyn.

Rev. J. Justin Lachbach was the Celebrant.

The St. Odilo Choir, of which Mr. and Mrs. Strnad are members, played an important role in the ceremony. They sang the Mass. Soloists included Mrs. Douglas Luster "Ave Maris" and Anthony Kopecky, choir director "Panis Angelicus".

Rev. Laibach included in the ceremony the reading of Pope Paul's Apostolic Blessing, a renewal of the celebrants' wedding vows and a special blessing by Father Laibach. "Thanks to God" was the recessional offered by the choir.

The Drake Oakbrook Hotel was the site of the reception honoring the Strnads attended by family and friends and arranged by their daughter, Bernadette, and son, Jim.

As a special highlight, an afternoon program was presented, introduced by Jim Strnad Jr., toastmaster.

Music continued to be an integral part of the proceedings with Mrs. Jerry Stepanek, sister of Mrs. Strnad and the soloist from the Strnads' wedding 50 years ago, cutting the cake as "I Love You Truly" was sung.

A spiritual hymn, "Make Me a Channel of Your Peace," was sung and played on the guitar by the Strnads' grand-daughter, Antonette Strnad.

Naturally, the "Anniversary Waltz" was included and a special rendition of "September Song," just for "Lil and Jim," were both sung by Anthony Kopecky accompanied by Frank Petrdil.

Mrs. Luster, with her mother, Mrs. Joseph McNichols as accompianist (Mrs. McNichols is St. Odilo organist), rendered "When I Grow Too Old To Dream, I'll Have You to Remember".

During the congratulations and toasts that followed, Mrs. Charles Stepanek, sister of Mr. Strnad and the bridesmaid from the 1927 wedding, spoke as did Mrs. Otto Svoboda, Mrs. Strnad's sister and matron of honor.

Others attending from the original wedding party were flower girls, Mrs. Spencer Metz and Mrs. Victor Martinka, and Mrs. John Voller Sr., who played the organ.

The celebrants' children composed and read an original tribute, and Mr. and Mrs. Strnad took the podium to jointlty thank everyone participating in this special day, concluding with "May God's richest blessing be with you every day."

Out-of-town guests were Mr. and Mrs. Joseph Bretl of Antigo, Wis.

In addition, Mr. and Mrs. Strnad were honored on July 31 with other golden anniversary celebrants with a concelebrated Mass at the National Shrine of Our Lady of the Snows in Belleville.

Bishop William Cosgrove of Belleville officiated and presented the Strnads with a personalized scroll and a special blessing.

A reception followed for all the couples at St. Joseph Hall and included a huge anniversary cake.

In addition to their two children, the Strnads include in their immediate family circle a daughter-in-law, Yolanda, and three grandchildren, Jimmy Joe, Antonette Frances and Billy Jerry.

Active in Berwyn church and civic affairs, Mr. Strnad is president of the Berwyn Safety Council and Mrs. Strnad is immediate past-president of Berwyn Woman's Civic Club and holds the current Consumers and Marketing Department Chairmanship of the 6th District, Illinois Federation of Women's Clubs.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť

An Open Letter to Leonid I. Brezhnev

(Seven thousands copies of this letter were distributed in Washington, D.C., on Friday and Sunday, August 19 and 21, by the Washington members of Czechoslovak National Council of America)

Pr. President:

Nine years ago a Soviet-led invasion and occupation ended a short-lived aspiration of the Czechoslovak people for freedom and self-determination.

This aggressive act of your country violated several Articles of the United Nations Charter, including Resolution 2131 of December 21, 1965, which had been adopted at your government's motion and which prohibits intervention into domestic affairs of any sovereign state.

In 1968 Czech and Slovaks were striving to improve the social order in their country, based on true progress and humanity. The invasion has created general opposition and hate which endangers world peace, and is, in effect, damaging to your own country. However, the people of Czechoslovakia have not and shall not resign themselves to the role of slaves in your neo-colonial empire.

In 1969, a heroic student, Jan Palach, immolated himself as a protest against your occupation of his beloved country.

On January 1 of this year, hundreds of brave men and women, including many workers, and representing millions of Czechs and Slovaks, signed the now famous "Charter 77". Contrary to your contentions, they are not dissenters nor traitors; they only ask that you direct your puppet regime in Prague to live up to the provisions of the Helsinki agreement which is equally binding on your country, as on the other signatories of the final Act.

On this ninth anniversary of this infamous, unprovoked aggression, we urge you to: (1) remove the more than 60,000 Soviet troops occupying Czechoslovakia, as well as the countless thousands so called "advisors", holding the country in economic and political slavery and denying its citizens basic internationally recognized and by UN-sanctioned human rights; (2) in the spirit of detente, respect the human rights of the Czechoslovak people; (3) allow Czechoslovakia to chose its own destiny in freedom!

Remember, Mr. President, that history is replete with careers of men aspiring to conquer the world. They all ended in defeat and disgrace, and have left their country weak, demoralized and open to an enemy's exploitation. Do you want to follow their destiny, or are you ready to correct your greatest political mistake and release Czechoslovakia from Soviet bondage now?

The choice is yours. Time is on our side.